

סוד השמיניות

ומי שמתבונן בעיניים פקוחות ומסתכל מה שהקב"ה עושה בעולמו בדמדומי שנה זו, רואה איך הקב"ה נוקם מאויביו, אם במלחמות קשות, ואם בסופות קשות שגובות קורבנות רבים, וכל זה בשביל להביא לימות המשיח, כדי שנהיה פנויים לעבודת ה' מתוך שמחה.

ואין ספק בכלל שהשנה הבאה עלינו לטובה מזומנת לגאולה השלימה בהתקיים כל הנבואות הנזכרות.

וגם כידוע השנה הבאה היא שנת **תשע"ח**, ובהתבוננות מועטת נראה מדובר במאה **השמינית!** ובעשור

השמיני! ובשנה השמינית!

וכידוע שהמספר **שמונה** הוא מעל הטבע, והשנה הזו מסוגלת שיהיו בה דברים מעל הטבע.

וע"פ סודן של דברים, **שמונה** - רומז למידת **'הוד'**, (וכח"ב - חגתני"ה), מידת **'הוד'** מתפרשת ג"כ כ**גבורות**, אבל

גבורות עם **יופי**, עם **הוד** והדר, והוד ג"כ רומזת למידת **השלום**, מידתו של אהרן הכהן.

ומסוגלת שנה זו לביאת המשיח **ביופי** של **גבורה**, **גבורה** - על אומות העולם, להינקם מהם על הצרות שעשו לנו בכל הדורות, **ויופי** והוד לעם ישראל שהיגיע גאולתם, ואז

ג"כ יתרבה **השלום** בעולם, וגר זאב עם כבש, וכו', אמן.

ואפשר - שהכל תלוי בעבודת האלול, הנוכחית שהיא המביאה לשנה הבאה, והבן זה מזה שגרמזו האלול דווקא בפסוק זה. ואולי עוד באלול הזה נראה דברים גדולים ומשמחים הקשורים לגאולה השלימה.

ונסיף מה שאמר מרן הישפע חיים זיע"א (חלק ט"ז לבמדבר):

שמעתי מאאמו"ר זי"ע, שפעם אחת בא בעל דרשן לצאנו, ובדרשתו דיבר אך בגנותן של ישראל, [כידוע לא הייתה דעת הבעש"ט הק' נוחה מהדרשנים שהיו מקטרגים על בני"י (עי' בעש"ט עה"ת פר' קדושים), ואז בתקופה של זק"ק, שהיה קרוב לתקופת הבעש"ט והתולדות, היה חידוש שדרשן ירוש בסגנון כזה, וכשסיפרו הדברים לזק"ק התרעם עליו ואמר: **"מנה הוא רוצה מהם, הלא לולי עבירותיהם של בני ישראל לא הייתה לנו תורה, שכל התורה היא מעוונות בני ישראל"**. ע"כ.

ומי יבוא בסוד ה'?

ולסיום רמז מתוק בפסוק זה:

י-ה-ו-ז-ח-ט-י-כ-ל ה **א-ל-ה-י-ה** **ב-כ-ל-ל** **ל-ב-ב-ך** **ו-ב-כ-ל-ל** **נ-פ-ש-ך** **ל-מ-ע-ן** **ח-י-י-ך** - עולה בדיוק נמרץ: **ה' אלפים תשע"ח**.

☪ ☪ ☪

בתשע"ח תהיה שירה

"ויכתב משה את-השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את-בני ישראל".

(דברים / וילך / פרק ל"א פסוק כ"ב)

ויכתב משה עולה בגימטריא

ה'תשע"ח, לרמזו שבשנה

זו תהיה שירה לבני ישראל.

☪ ☪ ☪

"כל פִּטְפוּטִיא בִישׁוּן, וּפְטִיטִיא דְּאֹרֵייתָא טְבִין"
(ירושלמי - סוף מס' ברכות, ס"ח א'. ומובא בלשון זו בילקוט שמעוני תהילים ק"ט)

פְּרִשְׁתַּי נְצָבִים וַיִּלְךְ - רֵאשִׁי הַשָּׁנָה

פִּטְפוּטִין דְּאֹרֵייתָא בְּעֵינֵינוּ הַפְּרִשָׁה הַמוּעֵד וְהַזְמַן

'תשע"ח השמיניות והגאולה' / זכרינו לחיים - כינר' / ענייני ראש השנה' / פגעי הטכנולוגיה' - דא"ח מר' דוד / משיח וגאולה' - אמונה /

אלול מבין לגאולה שתהיה בתשע"ח

וַיִּמַל ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְךָ וְאֶת לִבְךָ לְאֶהְבָּה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ.

(דברים - נצבים, פרק ל' ו')

הבטחת התורה הקדושה שיבוא יום והקב"ה ימול את לבבנו לאהוב אותו בכל הלב והנפש!

מהי אותה מילה? **ביאר** אדוננו היספורנו: "יגלה עיניך לסוד מכל טעות מערבב השכל מידיעת האמת, כשתתדל לדבקה בו באופן שתכיר טובו ותאהבהו בהכרת. וזה יעשה למען חייך לעולמי עד". (ועיין בדברי קודשו של הרמב"ם כאן)

ומתי זה יהיה?

כתב בעל הטורים:

"את לבבך ואת". בגימטריא זה לימות המשיח.

וזה יהיה ע"י לימוד התורה שבזכותה נגאל, כמבואר בדברי האור החיים הקדוש על פסוק זה.

ועוד כתב בעל הטורים: **את לבבך ואת לבב** - ר"ת **אלול**. לכך נהגו להשכים ולהתפלל סליחות מר"ח אלול ואילך. וכן לולא האמנתי לראות בטוב ה' (תהלים כ"ז, י"ג) **לולא** אותיות **אלול**, שמאלול ואילך חרדתי נגד ה'.

וביאר הכלי יקר:

שייתן בלבך לעבדו מאהבה לא מיראה, כי העושה מאהבה עובד את ה' בשמחה, אך שכל זמן שאין הקב"ה מתנקם מאויביו, תמיד מורא אויביו עליך - פן יחזרו להלחם בך, ועל כן אין לבך פנוי לעבוד את ה' בשמחה. ע"כ ונתן ה' אלהיך את כל האלות האלה על אויביו ועל שונאיו אשר רדפוך. ומאז תהיה בטוח שלא יבואו עליך עוד, וישמח צדיק כי חזה נקם (תהלים נ"ח י"א), הנה מאז תהיה מוכן לעשות כל מצות ה' בשמחה גם בפועל. ע"כ.

למדנו שלימות המשיח שיהיה בקרוב במהרה בימינו יהיה את ההבטחה הנפלאה הזו של עבודת ה' בשמחה.

נקודה למחשבה!!!

בו יבוא לעורר נקודה בעבודת ה' שיש לתת עליה מחשבה

המלכת הקב"ה בהווה,

מהווה נקודת פתיחה ותנופה להמלכה

נאמר ואומרים אנו בכל מהלך הימים הללו רבות פעמים:

"ה' מְלֶכְךָ ה' מְלֶכְךָ ה' יְמִלְךָ לְעֹלָם וָעֶד".

לכאורה היה צריך להיות כתוב לפי הסדר הנכון, קודם ה' מְלֶכְךָ בעבר, ה' מְלֶכְךָ בלשון הווה, וה' יְמִלְךָ לעולם ועד בלשון עתיד?

אלא נראה לומר! שבשביל לומר ה' מְלֶכְךָ, צריך קודם כל לדעת שה' עכשיו הוא מְלֶכְךָ, כיון שבשעה שאדם יודע עכשיו שה' הוא מלך על כל העולם, אז הוא גם יכול

לומר ה' מלך - בעבר ובעתיד.

וזהו עבודת הימים הללו -

להמליך את הקב"ה עלינו בכל רגע ורגע, לחיות את מלכות ה', ולבקש את מלכותו השלמה. ובזה אפשר לזכות בידן.

כ"ט באלול. ערב יום הדין.

בכל שנה אותו הסיפור: האבא הגדול, מורינו הרה"צ רבי אליהו **דרעי** זצוק"ל, נכנס אל החדר האחרון וסוגר את הדלת. מה הוא עושה שם? איש אינו יודע... רק בעלי הזיכרון מבני הבית מעלים נשכחות כי גם בשנה שעברה היה זה כך, וגם לפני שנתיים, ושלוש... "תמיד לא הבנתי" מספרת ביתו שתחו' "מה הוא עושה שם מעבר לדלת בכזו צנעה והסתרה! עד ששנה אחת, בערב ראש השנה, הבנתי סוף סוף. **עברתי** אז במקרה ליד החדר ושמעתי קולות של בכי עולים ממנו... קולות של בן המיטהר לפני אביו שבשמים ועורך חשבון נפשו... אז הבנתי כי שם, מעבר לדלת, יושב הוא וממרר בבכי בפחד ובאימה מיום הדין..." (ציר נאמן על מורינו זצ"ל)

❁ ❁ ❁

❁ **ברכני גם אני...** ❁

בכל פעם שהיה יוצא הרב דרעי מבית הכנסת או מבית המדרש היה קהל של מלווים הולך עימו... זה רוצה לשאול שאלה חשובה, אחר מעוניין לדבר בלימוד, שלישי 'סתם' נהנה לעמוד בקרבתו ולהתחמם ממאור פניו המיוחד וההוא מקטיב בתשומת לב לדיון ההלכתי הסוער שהתעורר. **בכל** פעם – אך לא היום... היום, עת התחילו הסובבים את הרב בשיחתם – התרחק הוא בעדינות מן הקבוצה, שקוע במחשבות קודש. ראש השנה היום! אימת הדין ניכרה על פניו בברור, כל מי שראהו הרגיש בכך, גם בלכתו ברחובה של עיר. הוא היה שרוי בפחד ובחרדה, הן יום דין היום!!

ואם משהו ניגש אליו, הרי שזכה הוא בברכות חמות מעומק הלב. "בבקשה ממך" היה מבקש מכל אחד מן המתברכים, בייחוד מתלמידי החכמים שבהם "ברכני גם אני!" כי ראש השנה היום!! (שס)

❁ ❁ ❁

❁ **להמליך את הבורא –** ❁

אזירה של חרדת קודש מורגשת ברחובות קרית הרצוג. מאות מתפללים יוצאים מבתי הכנסיות כשאימת הדין על פניהם. **ראש השנה**. זה עתה הסתיימה התפילה הארוכה, יהודים אפופי רוממות לאחר כשבע שעות תפילה צועדים לעבר בתיים לסעוד את סעודת יום טוב. הרחובות מתרוקנים אט אט. והרב דרעי עודנו ברחוב. הוא נראה מחפש משהו.

מהלונות הבתים מתחילים להישמע קולות המקדשים. מבית אחד כבר נשמעת שירת "אתה בחרתנו..." והרב דרעי עדיין מחפש. **"כבוד הרב"** פונה אליו משהו בתמיהה "את מי הרב מחפש?"

והתשובה – כה אופיינית...: "פלוני שוכב בביתו", הוא שח בדאגה. "הוא חולה כל כך ולא הגיע לתפילות. אני מחפש בעל תוקע שילך לתקוע עבורו" וכך מטריח הוא עצמו לאחר שעות של תפילה למצוא משהו, כדי שיוכל גם פלוני להמליך את בוראו... כדי שיתגדל עוד ועוד שמייה רבא... (שס)

❁ ❁ ❁

❁ **ספרי חיים וספרי מתים** ❁

כתוב בספרים הקדושים, שכל ראש השנה ספרי חיים וספרי מתים נפתחים לפני הקב"ה, ושואלים המפרשים, מילא ספרי חיים פתוחים כיוון שצריך לדון עליו, אבל ספרי מתים? הרי כבר דנו אותם, מה יש לדון עוד פעם? ומתרחצים המפרשים:

ניקח לדוגמא את רבי אליהו זצ"ל, הוא הרי כבר נפטר, אבל גם לאחר פטירתו, כל שנה עוד עשרות ילדים לומדים תורה בגללו, עוד אברכים לומדים תורה בגללו, זה הכל לזכותו.

ומה חיו אדם שלא זכה ועשה מעשים

ב'

לא טובים, הוא מרבה עוולות...

רבי אליהו, אשריך, כל ראש השנה לזכות ילדים כמו שרצית, באהבה, בדביקות, במסירות, בשמחה, עם יראת שמים טהורה, אחי ורעי, זה לא מרגש אתכם?, רבי אליהו, זה לא מרגש אותך? אתה לא מתרגש אייתי שאבדל לחיים טובים?, אתם לא רואים פה את עולם הנשמות, זה לא עולם של גוף, נשמה הייתה בחיים ונשמה ממשיכה לאחר המוות, לנשמה אין מוות. (הגה"צ ר' חזקיהו מייסדו סק"י שליט"א משגיח ישיבת "אורחות תורה")

❁ ❁ ❁

❁ **זכרינו לחיים / להתפלל על התגלותו של הקב"ה בעולם** ❁

זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים, כתבינו בספר חיים למענך אלוקים חיים. **אמר** הרה"ק רבי משה מקוברין זצ"ל: שבראש השנה בקשתנו ותפילותינו הם אך ורק על הקב"ה, שיפתח את שבעת הרקיעים, ואת האדמה ואז כולם ידעו ויראו שיש אלוקים בעולם. ועל צרכינו הפרטיים זה דבר צדדי.

ויסוד העניין מבואר ע"פ הגמ' מסכ' ר"ה דף ח' א' אמר ר' חסדא: מלך וציבור שעומדים לדון, מלך נכנס תחילה לדון שנאמר: משפט עבדו ומשפט עמו, בתחילה העבד שהוא המלך, ואח"כ העם שזה הציבור. ומסביר התפארת שלמה: שחז"ל הורו לנו בגמ' זו הלכה למעשה. שהרי באמת לכל אחד ואחד מעם ישראל, יש מלא בקשות, על עצמו, על משפחתו, על עמו, בריאות, פרנסה, וכדו', הרבה בקשות גשמיות, אולם במקביל, יש גם צרכי שמים, שהם הגברת תורה אצלו, ואצל עם ישראל, שידע כל פעול כי הקב"ה פעלו, וכל יצור שה' יצרו, וששמו לא יתחלל בעולם, ושאינו עוד מלכודו. וא"כ למי יש עדיפות, צרכי מלך או ציבור? ע"ז עונה הגמ': מלך נכנס לדון – תחילה, היינו: עיקר התפילה צריכה להיות על כבוד שמים, על מלכותו יתברך, על גדלותו ופועלו, ורק אח"כ צרכי ציבור.

וגם שעי"ז המתפלל יהויה גם את הגשמיות, כיון שכשארם מבקש רק על צרכי שמים, וכלל לא עצמו, אז כל המקטרגים והממטינים אשר עליו, בטלים ומבוטלים, כי הוא לא מחשיב את עצמו כלל, ואז ממילא כל משאלות ליבו יתגשמו לטובה ולברכה.

וצריך לכוון בשעה שאומרים זכרינו לחיים, כך – "זכרינו לחיים – לחיים כאלו שהמלך חפץ בהם, היינו: חיים של תורה, חיים של יראת שמים, ומצוות. כי רק בחיים כאלו הקב"ה חפץ, ואז ממילא קרובה הישועה. ומובא בזה"ק: שאדם המבקש רק על גשמיות, הוא דומה לכלב צוות, הב...!!

ומי שהוא ירא שמים, מקדים את מאמר חז"ל: מלך נכנס תחילה ורק אח"כ הציבור, ומקדים במחשבתו את החיים שיש בהם יראת שמים, ואהבת תורה.

וצריך לדעת שהעושר והכבוד, הם רק אמצעי שאפשר יהיה לקיים את התורה, בקלות ללא מחסור, וצריך לזכור: שאין להקדים את האמצעי למטרה. אולם לאלו שלא יכולים לכוון רק את הנ"ל, מותר לחשוב גם על דברים גשמיים, רק אם המטרה היא לעבודת ה'. כי בוודאי שה' שמח. אוי לי מיוצרי, אוי לי מייצרי...! (ברכות ס"א.) וכן אנו אומרים: "כתבינו בספר חיים, למענך אלוקים חיים". היינו: לחיים של תורה ויראת שמים, ולמענך – דווקא ולא למעננו...!!

וגם המקבל שפע משמים, הוא משפיע ליחודו של ה' בעולם, ולכן כתבנו בספר חיים, למענך אלוקים חיים, למענך בלבד, שגם לך – הקב"ה, יהיה תענוג מזה. **וכשמתפללים** צריך לזכור: שצרכי המלך יותר חשובים מצרכינו, וראוי לבקש על צרכי ה' בלבד, ואם אינו יכול, – אז בשעה שמבקש על עצמו, יכוון שזה יהיה לתועלת ה' יתברך, ולהתגלותו בעולם. כי יש שמחה לאב, כשבנו שרויים בשמחה...!!

❁ ❁ ❁

כ"ו אלול יומא דהילולא של רבי יצחק ב"ר יעקב חיים ישראל רפאל אלפייה בעל ספר הקונטרס היחיילי זיע"א.

❁ ❁ ❁

ב' בתשרי יומא דהילולא של רבי שלמאן ב"ר יוסף אליהו. מ"ס כרם שלמה על עץ חיים. זיע"א.

❁ ❁ ❁

❁ **מחשבה לנקודה!!!** ❁

בו יבוא לעורר המחשבה על נקודה בעבודת ה'

❁ **השיבנו לתורתך** ❁

"השיבנו לתורתך וכו'."

מדוע נכתב השיבנו – למה ישיב אותנו?

אלא ידוע שאדם לפני שנולד הוא לומד את כל התורה בבטן אימו מפי מלאך, ולפני שנולד ממש, נתן המלאך מכה על שפתו העליונה והוא שוכח הכל, אז אנו מתפללים לבורא עולם, שישב אותנו לתורה שלמדנו בבטן אימנו. (הר"ה פרטשביץ)

סדר ערב ראש השנה, ההכנות אליה. מעלת היום. זכרון דברים חשובים. הלכות דינים ומנהגים. ש"ץ. ליל ראש השנה. סעודה וסימנים. שחרית. בעל תוקע. תקיעת שופר. מוסף. סדר היום. תפילות סגולות וכוונות לכל עת ביזמא אריכתא יום הדין הגדול והנורא בו מלך במשפט יעמיד ארץ. ועוד.

מלוקט בסיעת דעמיא: מגמרא, טור, שו"ע, ראשונים, אחרונים, שער הכוונות, פרי עץ חיים, המדות ימים, השליה הקדוש, פלא יועץ, מועד לכל חי, מטה אפרים, סדר היום, בן איש חי, כף החיים, משנה ברורה, חזון עובדיה, שופר בציון, נר ציון, ועוד ספרי הלכה ומנהג, מוסר חסידות וקבלה, רבים.

מסגולות האלול'

- כל ימי אלול וגם עשרת ימי תשובה הם ימי רחמים גמורים. (נודע ביהודה מהדורא קמא סימן ל"ב. משני"ב תקפ"א)
- רבי שלמן מוצפי זיע"א היה מכין עצמו מתחילת חודש אלול, ניתק עצמו מכל ענייני העולם ויחד כל זמנו יומם ולילה, בהכנות לכוונות התקיעות והתפילה המעולה. והכין לעצמו 180 ספרי קבלה וסידורי הכוונות. לעשות תשובה עפ"י המבואר בשערי תשובה לרבנו יונה.
- יטהר מחשבתו ביותר. וירבה בלימוד המוסר. ובעיקר יעשה מעשים רבים בפועל, ובעיקר בחדש ורחמים על הבריות.
- להתחזק ביותר בשתי השבתות האחרונות של השנה בשמירת שבת קודש על כל פרטי וקדוקי הלכותיה. ושלא לזכור בהם דיבורי חול כלל. ועי"ז יוכל להיגאל ולזכות ברין בימים הנוראים, לשנה טובה ומתוקה. (מפן הגה"צ רבי יחזקאל ליינשטיין זצוק"ל) והשבת האחרונה ביותר כי היא משפיעה ג"כ על ר"ה שלפניה.
- בשבוע האחרון של השנה יוכל לתקן כל ימי השבוע של השנה האחרונה, כול יום ויומו.
- יש להכין התפילה קודם היום טוב. (ועיין שו"ע אורח ק' א')

ראש השנה - כללי

- ראש השנה הוא יום הדין הגדול, אשר מלך במשפט יעמיד ארץ.
- מי לא ירא כהיום הזה?
- בראש השנה וימים נוראים, מאיר אור הפחד והיראה.
- ולפי השפע וההארה שמקבל בראש השנה, כך נמשך עליו ונשאר הרושם לכל השנה כולה.
- הנה כי כן: לו ברח יגבר איש בראש השנה להיות ליבו מלא יראה ורתת ויזיע מפחד ה' ומהדר גאונו.
- מאחר ששערי יראה פתוחים, בהתעורר אדם עצמו - ימצא עזר כנגדו, ומצא כרי גאולתו, וחייתה נפשו לכל השנה כולה.
- כל היום יהיה רק עסוק להעמיק ולהתמיד במחשבתו ליראה את ה' הנכבד והנורא, וראת הרומומות, בגין דאיהו רב ושליט וגו'.
- מצוות היום להתעורר מאוד בהרהורי תשובה, ובפרט בשעת התקיעות, שאז מלך יושב על כיסא דין, ואפילו מלאכי מרום יאחזמו רעד. (פלא יועץ)
- ג' מיני משפט יש בראש השנה: משפט העולם, משפט כל מחוז ומחוז, משפט פרטי לכל אדם ואדם. (אברבנאל)
- תפילות הימים הנוראים הם שמירה לכל ימי השנה, לכן יתאמץ בהם הרבה, וכיין עצמו אליהם. וגם בבכיה אם יבוא לו מאליו.
- ועיין בדברי רש"י על הגמ' במסכת בבא מציעא דף ק"ו ע"א, ושם תראה כי מה שאדם מבקש בראש השנה מהבורא יתברך, אזי הקב"ה ממציא לו כפי בקשתו. וכן מסקנת הגמ' שם.
- ר"ה ב' ימים. יום א' - דינא קשיא. יום ב' - דינא רפיא. (וזה פנחס) ונאמר בזה כמה ביאורים. דין היחיד - ודין הרבים. מצוות לא תעשה - ומצוות עשה. ביחס לעצמו - וביחס לסביבתו. כותב הר"ץ: שהקב"ה דן את אדם הראשון ברחמים, וברחמים שלו. (לא של בני אדם) ורחמי ה' הם בלי גבול מידה וסוף.
- יזהר יותר ב'אמן יהא שמיה רבה' מאשר באמן של זאתם הדבקים וכדו', שלא יזיח העיקר ויתפוס הטפל.
- כל מי שיעונה אמן יהא שמיה רבא ככל כחו אפלו היה בו שמיץ מינות מוחלין לו. והחמירו בזה וזוהר וזמיר שיעזעזע כל איבריו ולענות בקול תקיף. ומי שיעזעזע לעשות בן הנה הוא מבשר שימחלו לו עוונותיו.
- יזהר שלא יגביר השמאל - דיון' על הימין, בכל הימים הללו אלא תמיד ימין על השמאל, כדי להשליט את החסד על הדין. וכן יזהר מכל דבר שיכול לעורר עליו את הדין.
- לפי הזוהר הקדוש (אמור ברעיה מהימנא) ביום ראש השנה בירך יצחק אבינו את יעקב אבינו. וזהו זמן מסוגל לברכות. וביום זה יצא יוסף הצדיק מבית האסורים. וכל אחד יכול...
- וכן בטלה עבודת הפרך מאבותינו שהיו במצרים. והאדם

בחזק עבודתו ביום זה, יכול לצאת מכל המצרים והאסורים ומהצרות והבעיות אם ינצל כראוי.

ערב ראש השנה

- הכנות חשובות לערב ראש השנה: כולל עניינים שונים הצריכים הנה מוקדמת לחג.
- יש מתענים בערב ר"ה, אבל אם יבוא לעצבים וכעס - יצא שכרו בהפסדו, בערב יום הדין - שכ"כ צריך בו זכויות.
- לכן אפשר לסמוך על הפוסקים שאמרו שאין להתענות, ועוד להפך - כתבו להרבות בשמחה, להודיע כי הקב"ה ידון אותנו במידת הרחמים - כי חפץ חסד הוא. (עיין בזה בחזו"ע ימים נוראים עמ"ג בהע"י)
- ידקדק בכל מעשיו היום הזה, כי הכל הולך אחר החיתום.
- ערב ר"ה הוא יום האחרון מן השנה, וקבלו חז"ל שכל העושה תשובה יום א' בשנה חשוב כאילו שב כל השנה, ולכן נהגו שכולם מתענים ומשכימים הרבה קודם היום ומרבים בסליחות וביודים. וישים כל אדם על לבו לשוב בכל לבו, ומכ"ש בעבירות שבין אדם לחבירו, ולא ימתין עד ערב יוה"כ לבקש מחילה מחבירו, אלא יקדים עצמו למצוה, וכל היום יעסוק בתורה ובמצווה.
- ולא יסיח דעתו כל היום מתשובה". (חיי אדם - חלק שני - כלל קל"ח)
- ולמדנו מדבריו שאם עשה תשובה ביום זה, כאילו כל השנה הוא בתשובה. ומי פתח לא ייקח לעצמו סגולה נוראה זו. ולכן עכ"פ יאמר את תפילת השב לרבנו יונה, וזה תוארה:

אָנָּא יְהוָה - הַסְּתֵי, עֵוִיתִי, פְּשַׁעֵי פִּזְאָת וְכֹזָאָת עֲשִׂיתִי מִיּוֹם הַיּוֹתִי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה נִשְׁאַנִּי לְבִי וְנִדְבָה אוֹתִי רוּחִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב טוֹב וְשִׁלֵּם, כְּכֹל לְבִי וּנְפִשִׁי וּמְאֹדִי, וְלַהֲיִית מוֹדָה וְעוֹזֵב, לְהַשְׁלִיךְ מֵעַלִּי כָּל פְּשָׁעִי וְלַעֲשׂוֹת לִי לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה, וְלַהֲיִית זְרִיז וְזָהִיר בְּיַדְּךָ.

וְאַתָּה יְהוָה - אֵלֵינוּ, הַפּוֹתֵחַ יָד בְּתִשׁוּבָה וּמְסִיעַ לְבָאִים לְטָהָר, פֶּתַח יָדְךָ וּקְבֻלֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְסִיעֵנִי לְהַתְחַזֵּק בְּיַדְּךָ, וְעוֹזֵנִי נֶגַד הַשָּׁטָן הַגֹּלְחֵם בִּי בְּתַחְבּוּלוֹת וּמִבְּקֵשׁ נְפִשִׁי לְחַמִּיתָנִי, לְבִלְתִּי יִמְשַׁל - בִּי. וְהַרְחִיקְהוּ מִמֹּאֲתֵימִי וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֲבִירִים שְׂבִי, וְתִשְׁלִיכֵהוּ בְּמִצְלוֹת יָם, וְתִנְעָר בּוֹ לְבִלְתִּי יַעֲמֹד עַל יְמִינִי לְשִׁטְנִי.

וְעֲשִׂיתָ אֶת אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בְּחַסְדֶּךָ, וְהִסְרִיתָ לִּבִּי הַאֲבֹן מִקֶּרְבִּי, וְנָתַתָּ לִּי לֵב פֶּשֶׁר. אָנָּא יְהוָה - אֵלֵינוּ, שְׁמַע אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תְּחִנּוֹתַי וּקְבֻל תְּשׁוּבָתִי, וְאֵל יַעֲבֹב שׁוֹם חַטָּא וְעוֹוֹן אֶת תְּפִלְתִּי וְתִשׁוּבָתִי. וְיִחְיֶה לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל לְחַמִּיץ בְּעַדִּי לְחַבְנִיס תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ. וְאִם בְּחַטָּאֵי הָרֶב וְעִצּוֹם אִין לִי מְלִיצֵי יִשְׂרָאֵל, חֲתוּר לִי אַתָּה מִתַּחַת כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, וּקְבֻל תְּשׁוּבָתִי, וְלֹא אֲשׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, בִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְתָמִיד יִגִּיל בְּתַפְלָה זוּ.

- משכימין לסליחות ותפילת שחרית.
- התרת נדרים ע"י עשרה.
- (והמתירים מקיימים בזה מצוות חסד בערב יום הדין, ולכן לא ישתמט) פרשת הבריאה מכ"ד אלול, ולא לשכוח זאת בערב ראש השנה.
- לפקוד את בית העלמין, ולהתפלל בעד הנפטרים וכו'.
- ויהרהר בתשובה בעת עומדו על הקבר.
- ולא ישים מגמתו אל המתים, אלא יתפלל להקב"ה שבזכות הצדיקים הטמונים כאן יכתבנו לחיים טובים ולשלום.
- ויכול לומר: "הריני מבקש מנפש הצדיק הקבור פה, שתתפלל עלי לפני הקב"ה, כך וכך".
- יבקש ברכה אם אפשר מגדולי ישראל.
- יקנה סכין חדשה - והוא סגולה לפרנסה.
- להסתפר, גילוח, גזיות ציפורניים, (עדיף קודם הצות). להראות שאנו בטוחים בחסדי ה' יתברך שיוציא לאור משפטינו - לחיים טובים ולשלום.
- ויכוון להעביר הדינים, ולקיים מצוות 'פאות'.
- להכין הסימנים לערב.
- לכוון שעונים למזגנים ותאורה.
- גיהוץ הבגדים והכנתם.
- קיטל' ליום הדין, ואבנט להפריד הלב מן הערווה.
- שעון מעורר להשכים קודם עלות השחר.
- (רבי עקיבא לקח איתו תרנגול להשכים...)
- להכין את הנרות, וזה יעשה דווקא הבעל. וזה סגולה גדולה לבנים צדיקים.

וטוב שהאיש בשעה שמיטיב את הנרות, יאמר תפילה בנוסח זה:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיַנְתִּיהּ, הֲרִינִי נוֹתֵן שְׁמוֹן לְכַבּוֹד שְׁבַת, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵינוּ, וְלִתְמֹן הַדְּבָרִים בְּשׂוֹרְשָׁם בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וְיִהְיֶה נֹעֵם וְכוּ'.

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֶה עֲלֵינוּ כְּאִילוּ כִּיּוֹנוֹ בְּכָל הַפְּנוּנוֹת הַרְאֵיוֹת לְפָנֶיךָ, וּבְכֹחַ סְגוּלַת מִצְוֹת הַדְּלִקַת גְּרוֹת שְׁבַת – קוֹדֶשׁ תִּזְכְּנוּ לָנוּ וְלִצְרַעְנוּ לְגַד מִצְוֹה וְתוֹרַה אוֹר, וְיִאֲרוּ וְיִשְׁלִימוּ רַמ"ח אֵיבָרֵי נַפְשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְתִזְכְּנוּ שְׁנֵהֲיָה אֲנַחְנוּ וּבְנֵינוּ תְּחִינֵנוּ וּנְכַדְרֵנוּ וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ מֵאִירִים בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ בּוֹלְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ, "כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר", "כִּי אֵתָּה תֵּאִיר גְּרִי, הוּא אֱלֹהֵי יִגְיָה חֲשִׁבִי", וְזַכְּנוּ לְפָנֶיךָ מְקָא שְׁבַתוֹב: "בְּכָל עַת יִחְיוּ בְּגִדְךָ לְפָנֶיךָ וְשְׁמוֹן עַל רֹאשְׁךָ אֶל יְחִסְרָה". (חסד לאלפים סימן רס"ג)

רחיצת הגוף בחמיון.

יטבול במקווה, ויהרהר בתשובה בשעה זו, ויועיל לו להשליך מעליו כל הטומאות והמחשבות זרות שנדבקו בו מכל השנה. ומשעה קודם חצות אפשר כבר לטבול.

ויטבול 5 טבילות, ויכוון: א' – לשם טהרה. ב' – לתיקון הכעס. ג' – למיתוק הגבורות. ד' – לפשוט מעליו בגדי החול, ושתכלה שנה וקיללותיה. ה' – לקבל קדושת יום טוב, ותחל שנה וברכותיה, אמן.

ובכף החיים סימן תקס"א ס"ק פ"ג כתב לטבול 8 טבילות והכוונות הנערכות להם, עיין שם.

אופים חלה עגולה, ולהפריש חלה. ולפחות פעם אחת בשנה. ואם אפשר שהאשה תעשה זאת בערב ר"ה כי מצוה נפלאה היא. ותכוון האשה לכפר חטאה של הווה.

(ואם אפשר שהאיש יעשה זאת ג"כ לפחות פעם אחת בשנה) לזכור להתקשר להורים לאחים ולקרובים כדי לאחל שנה טובה, ולהתפייס עם הצריך לזה.

ישלח מנות לעניים בערב ראש השנה. (אדני פו סימן תקצ"ז)

סגולה נפלאה ~ לקרוא בתורה בערב ר"ה הפסוקים מתחילת פרשת "כי תבוא" עד עליית שני, "זהגור אשר בקרבך" (דברים כ"ז א' - י"א)! וכל הקורא פרשה זו, הקב"ה מעביר כרוז ברקיע ואומר: "גביתו מאדם זה כל החובות, ומוחל על חטאותיו". "הרי הוא טהור וקיבלתי כל חובותיו". ויסיים בעוד השמש על הארץ. (מועדו רגל שבסוף ספר נפש יוסף. הובא במועד לכל חי י"ב ב')

פדיון נפש. יש לעשות פדיון נפש (ק"ס פרוטות) בערב ראש השנה, ובערב כיפור, ולחלק לעניים הכסף קודם חג הסוכות, ומונשב לו שישלם שנתו. ויעשה לעצמו ולכל בני ביתו, וע"י תלמיד חכם.

ירבה בצדקה בערב ר"ה. והוא סגולה לזכות ביום הדין, וכן לכפרת עוונות. (42 פרוטות + 3 = 45 כמניין אדם, כפול 3) קלי"ח פרוטות כמניין צו"ם וכמניין קו"ל. (אד"ם כפול 3 = קמ"ה והכולל) ונחשב כאילו עם אפילו שאוכל. והוא ג"כ תיקון לפגם הברית, וחטא אדם הראשון.

אמירת 'תיקון הכולל' בהצאת היום עם כל כלל ישראל בקיבוץ אחד.

שניים מקרא אחד תרגום של הפרשה הבאה, לנוהגים לקרוא של כל יום - ביומו.

לא לשכוח בשנה זו לעשות עירוב תבשילין.

תפילת מנחה אחרונה של השנה יתפלל בכוונה גדולה, כי בכוחה לתקן את כל תפילות השנה הפגומות והחסרות.

***

ליל ראש השנה ותפילת ערבית

תזחר האשה בהדלקת הנרות של ליל ראש השנה שיהיו מאירים יפה ובמקום נקי. ותפיל תחינה לפני ה' יתברך על בעלה ובניה וצאצאיהם שיהיו עובדי ה' יתברך כל ימיהם. כי עת רצון היום. וכן ידליקו גר נשמה להעברת אש, מקודם היו"ט. ונר נוסף לטובת נשמת הנפטרים.

נכון מאד לזיזר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היהי רצון המבואר בירושלמי בפרק תפלת השחר, דהיינו: בערבית - יהי רצון מלפניך יהו-הוה א-להינו וא-לוהי אבותינו, קשם שהייתי באפלה והוצאתני לאורה, פן תוציאני מאפלה לאורה.

כשאומר "תכלה שנה וקיללותיה" יכוון לכלול ג"כ החטאים והעוונות שיש עליו. וב"תחל שנה וברכותיה" יכוון לכלול ג"כ המצוות והתורה שיהיו עליו.

כוונות בברכת אבות

אם לא כיוון באבות, אע"פ שכיוון בכל השאר, יהזור ויתפלל. (ש"ע ק"א ס"א) לדעת הרמ"א אין להזור מהמת הוסר כוונה. ובכף החיים כתב - לפי שהיא יותר חשובה משאר ברכות, מפני שיש בה גדולת ה', וזכות ראשונים וגאולת האחרונים. וגם מפני שרוב כוונות התפילה היא בברכת אבות כמבואר בשער הכוונות ובסידור הרש"ש ז"ל. והכלבו כתב - מפני שיש בה מ"ב תיבות כנגד שם של מ"ב. וגם היא ראשית התפילה. והמשנה ברורה כתב שנכון מאוד ללמוד פירוש המילות של כל התפילה, ולפחות של ברכת אבות ומודים שזה חיוב. ועיין פלא יועץ ערך כוונה. כל זה ולא לכוון? הכלל כל השפע תלוי בכוונת ברכה זו, כי אם לא כיוון נמצא שלא התפלל, ומי שלא התפלל לא מקבל, אבל המתפלל - מקבל הכל. קדימה. וכוון לכלול נפשו עם אותם המתפללים לקודשא בריך הוא בלבב שלם.

תפילת י"ח היא בעולם האצילות.

דע לפני מי אתה עומד. יכוון בדעתו שהוא עומד לפני ה' ממש, ומדבר אליו.

שזיתני יהו - הוה לנצח תמיד.

ירושלים. בית המקדש. בית קודש הקודשים.

א-דני - אדון הכל, מחול לי ויהי לי פתחון פה להגיד תהילתך (רש"י תהלים נ"א י"ז).

שפתי תפתח - להתפלל לפניך. ופ"י יגיד (ש"ש וספיע שפע אור עליו) תהלתך - שבחך ורוממותך (עולם הבריאה).

ימוד הספילה - ויה ויהי יהוה נ"י זון נ"י יוד הי ואו הוה

ברוך (כ"ד נ"ו - במחיות בעם אחת) - מקור הברכות (ל-הו"ה אדני - יא).

אתה - (ישיה ראש) בלשון נוכח. והריני נותן שבת לקוני. מבורך אתה, שאתה

הוא מקור הברכות והשפע שאינו פוסק לנצח. יהו-הוה יאהדוניה (יוסף בנות נ"ו ואח"כ ראש)

(אדני ל-הו"ה - אז) - אדון הכל, היה הוה ויהוה. א-להינו - אלוה שלנו,

המשגית עלינו בהשגחה פרטית, שהוא שר ומושל, תקוף ובעל היכולת, ובעל הכוחות כולם, ואין עוד מלבדו יתברך שום כח בעולם כלל. וא-להי - תקוף ובעל היכולת.

אבותינו - שעבדוך באמת, והמליכוך עליהם, והשגחת עליהם בייחוד.

(איהיהוה) א-להי - תקוף ובעל היכולת. אבְרָהָם - חסד. א-להי -

תקוף ובעל היכולת. יצְחָק - גבורה. וא-להי - תקוף ובעל היכולת. יעֲקֹב -

תפארת. הא-ל - תקוף ובעל כח בלתי מוגבל. הַגְּדוֹל - המקוף, אשר מלא כל

הארץ כבודו, ואין סוף לגדולתו, ומשפיע ברכה וטובה לכל הנבראים. הַגְּבוֹר -

שעושה מעשי גבורה נפלאים. וְהַנּוֹרָא - שהכל יראים ממנו, ע"י מעשי נוראותיו.

אל - תקוף ובעל כח. עֲלִיּוֹן - נעלה מעל הכל, נעלה מכל מושג ומחשבה, ומעל

כל החשבונות, וכשרוצה להוסיב אין מעצור מלפניו, כי היא מידת חוץ גדול של

רחמים. גוֹמֵל הַסְּדִים טוֹבִים - שמשלם ונותן לבריותיו, יותר מכפי מעשיהם,

חסדים רבים וטובים. (מולא ומולא ומגל ומתקן את האורות הנקלאים חסדים טובים) קוֹנֵה הַכֹּל

- (יוון יקונה הכל) גימ' אל אלה למד) עושה הכל, והכל שלו, ומחבב את הכל.

והקב"ה מתקנך בכל מיני תקנות. (רש"י דברים ל"ב ז). וקונה שמים וארץ, והכל קנוי לך.

(רש"י תהלים קד כ"ד). וְזוֹכֵר (ע"ב - יוד הי ויו הי. קס"א - אלהי יוד הי)

חסדי אבות - (חסד נגולה תפלת) שזוכר את החסדים שעשו אבותינו הקדושים, וגם

את החסדים שהבטיח להם. ובשביל זה: וּמְבִיא גּוֹאֵל - הוא הגואל האמת, מלך

המשיח שיתגלה במהרה בימינו, אמן. לְבָנֵי בְּנֵיהֶם - לצאצאיהם - הם עם

ישראל, שהם בני השבטים בני האבות. (נח ט"ז יט) לְמַעַן שְׂמוֹ - לכבוד שמו

וליחסד ע"י ד' אותיות אה"י, וע"י ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן.

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	ע"ב	יוד הי ויו הי
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	ס"ג	יוד הי ואו הי
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	מ"ה	יוד הא ואו הא
חנק	ח	י	ולייחדם ע"י	ה	ב"ן	יוד הא וו הא

בעשרת ימי תשובה אומרים -

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלָךְ חַפְּזֵן בְּחַיִּים. בְּרַחֲמֵנוּ בְּסִפְרֵ חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

***

הכוונה בעת אמירת 'זכרנו לחיים'

מאוד יש להיזהר באמירת 'זכרנו לחיים' וכו' ושלא ישכחנו אפילו לא פעם אחת, כי באמירתו מתקן עניינים רבים ועצומים עד למאוד, כמבואר בשער הכוונות 'סוד הנסירה' הנתקן בימים אלו, ולכל יום ויום תיקון מיוחד לעצמו.

וכן על פי הפשט הזהיר מאוד רבי ישראל מטלנט זצוק"ל, על כוונות 'זכרנו לחיים', שיכוון בו על כל צרכיו הפרטיים, ושכונותו תלוי כל העתיד של כל השנה, וכן הוא עצמו היה מאריך מאוד באמירת 'זכרנו לחיים' כמסופר בעלי שור' (ח"ב עמ' ת"כ). שהרי כעת בימים אלו דנים על חייו של האדם, ואיך לא יאריך בזה, ויכוון לכל הפחות הפשט הפשוט. ואין זה 'רשות' או 'היתר' או 'עצה טובה', אלא חובה גמורה. ובספר 'כתבי הסבא ותלמידיו מקלם' חלק ב' עמ' תשצ"ה כתב: **"כי יחשוב את המקצו בבקשה הזאת לגדר רוצח ח"ו, כי הלא בתפילה הזאת תלויים חייו שלו וחי בני ביתו, וכו', והוא עומד בתפילה בלא שימת לב, וכו'. עיי"ש. וע"כ יראה נא האדם חומר דבר זה, ויזהר בכוונת אומרו בקשות אלו, בכל מה שמוסיפין בעשרת ימי תשובה, וכן באמירת 'אבינו מלכנו', וכ"ש שלא ישכח אפילו לא פעם אחת כי חייו מנגד... וחס וחלילה לאומרם במרדוזה, ש'פרי המהירות חרטה... וכידוע.**

ד' פעמים 'חיים' ב'זכרנו לחיים' כנגד ד' סוגי מיתה, ויכוון להינצל מהם: א' - מיתה בגלל עבירה. ב' - הגיע יומו. ג' - בידי אויב שהוא בעל בחירה. ד' - בגלל סיבה או כפרה על אחרים. וגם כנגד חיים ב' - עולם הזה, עולם הבא, ימי המשיח, לתחיית המתים. (השל"ה הקדוש)

ועוד יכוון להינצל מד' החשובים כמת: עני, סומא, מצורע, חשוך בנים.

וכנגד ד' גלויות: בכל, מדי, יוון, אדום. ועיין טבלה מיוחדת להלן) **ויכוון להוציא השכינה וישראל מהגלות.** (רבי חיים פלאגי זיע"א) **ויכוון להינצל מג' עבדות המורדות והשקול כנגדם - לשון הרע.**

לחיות חיים בלי עבדות החמורות והשקול כנגדם	להינצל מד' גלויות:	יכוון להינצל מד' החשובים כמתים:	יכוון להינצל מד' סוגי מיתה:	כנגד חיים בדי' עולמות:	זכרנו לחיים יכוון להמשיך חיים לנשמה.
	בכל.	מ - עוני.	ממיתה קודם זמנו ע"י עוון.	בעוה"ז.	זכרנו לחיים יכוון להמשיך חיים לגוף.
	מדי.	מ - סמיות עיניים.	ממיתה בידי אויב, או אדם בחירי.	בעוה"ב.	זכרנו לחיים יכוון להמשיך חיים לגוף.
	יוון.	מ - צרעת.	ממיתה שיהא בפקדה במקום אחרים.	לימות המשיחית.	למען אלהים חיים +
	אדום.	מ - עקרנות.		לתחיית המתים.	

אות ראשונה ואת אחרונה גימטריאית הוי"ה אחי"ה (מ"ז) - חכמה ובינה.

אם לא אמר "זכרנו" וזכר לפני שאמר "ה" חוור, ואם אחר "ה" אינו חוור. **מְלַךְ** - שהוא - (בראש השנה). **עוֹזֵר** - מסייע לאדם בשעת הצרה להחליץ ממנה. - (בעשרת ימי תשובה). **ומושיע** - את האדם - הוא לברו בלי עורה מצד האדם. - (ביום כיפור). **וּמְגַן** - על האדם קודם בוא הצרה, שלא תבוא עליו בכלל. (בחושענא רבה) (סידור שיערי שמים). (בתיבת "מגן", יכווין שהיא מספר ג"פ א-ל-א-ל א-ל-ל) **בְּרוּךְ** (יכירנו נוסף - כמחזיק כפעם אחת) - מקור הברכות (י-הו"ה אר"ני - ה). **אָתָּה** (ישחיה ראש) - בלשון נוכח. והריני נתון שבת לקוני. מבורך אתה, שאתה הוא מקור הברכות והשפע. **יְהוָה-אֱתָּה** חכמה. יאהרונדי (והק' בנות נוסף אחייכ ראש) (אר"ני י-הו"ה - ה) - ארון הכל, היה הוה ויהיה. (מקום נכנס לשמיית - יוד אלף ה' ה' ו' יוד ה' ה') **מְגַן** (א-ל-א-ל א-ל-א-ל) **אֶבְרָהָם** - ששמרת והגנת על אבינו אברהם, אבי האומה, מכל צרה.

הכוונה בעת אמירת 'מי כמוך': ח' תיבות והם כנגד הארת ח' תיקוני דיקנא דכהנא רבא, אשר כנגדם הם ח' בגדי כהונה אל הכה"ג ביה"כ.

גם ר"ת ברחמים לחיים הם ל"ב נתי. גם ר"ת יצוריו ברחמים לחיים הוא שם בן מ"ב שהוא בחי' גבו' מעין ברכה זו הנק' גבו'. גם ר"ת זוכר יצוריו ברחמים לחיים הם מ"ט והם מ"ט שיערי בינה.

כשאומר: מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים: יכוון שהקב"ה יחזיר הנשמות הצריכות תיקון בגלגול של 'חיים' ולא ח"ו דומם.

ובכן יתקדש שמך - יכוון - שלאחר שנמליך האל בביאת הגואל, יתקדש שמו בכל העולם.

וכנגד **אברהם** אבינו שקידש שם ה' בעולם. (אבורהם ובפרו עץ חיים) ועוד יכוון להנ"ל: מעומק ליבו שה' יתברך יגלה קדושתו ואורו על העולם כולו. ויתחנן - עד מתי יהיה שמך הגדול מחולל בין האומות, והי רצון שתגלה מלכותך בעולם בקרוב, ויתקדש שמך. (ויכוון בזה יותר מהתפילות על עצמו). (יסוד ושורש העבודה)

ובכן תן פחדך - יכוון - 3 הוויות פשוטות כמספר **מזל** עם הכולל. וכנגד **יצחק** - גבורה, שממנה יראת שמים בעולם, וכל המזל של

האדם תלוי ביראת שמים. (שער הכוונות) **ובכן תן כבוד לעמך** - יכוון - שכעת בגלות אנחנו מושפלים בין האומות, ובגאולה הקרובה נהיה לראש.

וכנגד **יעקב** - תפארת. (פרי עץ חיים, והרוקח)

ובכן צדיקים - כנגד **דוד מלך ישראל**.

ברוך אתה ה' המלך הקדוש - ר"ת שם **אחי"ה**, שם השומר אותנו בימים אלו.

הכוונה בעת אמירת '**המלך הקדוש**': כשאומר: **הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ**: ו - **הַמֶּלֶךְ הַמְּשֻׁפָּט**: ירתת ויפחד, ויעמוד בהכנעה גדולה לפני המלך הגדול, מלכו של עולם. שהרי 'אי מלכא אנא עד האינדא אמאי לא אתית לגבאי'. (גיטין נ"ז ע"א)

הכוונה בעת אמירת **וקתוב לחיים טובים** - כלי-גני ברייתך: שמעתי ממוז"ל כי אנחנו נמשלים אל הכותי הזה היודע לשאול שאלותיו בהדרגה, ולכן בברכת אבות שאלנו זכרנו לחיים' סתם, ועתה הוספנו לשאול שיהיו 'טובים'. (שער הכוונות)

פירוש אתה בהרתנו - יתלהב נפשו בהשתוקקות לבורא יתברך, על אשר בחר בנו להיות לו לעם מכל העמים כולם, ולא די שבחר בנו - אלא ג"כ אוהב אותנו, ורוצה בנו תמיד ובקירבה. ודומם אותנו מכל לשון - שלימד אותנו לשון נקיה וצחה, וקידש - וייחד אותנו ע"י מצוותיו, וקירב אותנו לעבודתו הקדושה, להיות עבדי המלך ומשמשי בארמונו שלו. ולא די בזה - אלא שמו הגדול והקדוש קרא עלינו, נתן לנו כביכול את שמו שלו, שכל הרואה אותנו, אומר: עלם אלוקים על פניו, והאדם יודה על זה בכל לב, ויכוון בזה מאוד, וגם ירהר בתשובה, ולהיות דומה לקונו בכל, כדי שלא יהיה ביוזון כיצד בן המלך ומשפחתו מתנהג. וירון ליבו ע"כ.

ונפשי כעפר לכל תהיה. ~ מה עפר אינו מקבל כליה לעולם, כן יהי רצון שזרעי לא יכלה לעולם כמו

שהוא אומר והיה זרעך כעפר הארץ: (תוספות, בבלי, ברכות, דף י"א א')

עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. ~ יכוון ר"ת **קשת"י**. והוא מהפסוק

"את-קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ" למען יתלצו ידיריך. ~ יכוון בשם (יל"י), להעלות ניצוצות הקדושה לשורשים.

יהיו לרצון אמרי - פי' והגיון לבי לפניך! הנהייה עירי ונגאלי.

(יכוון עשרה יודין) **ככוונת אמירת עושה השלום:** בכל י' ימי תשובה צ"ל אחר העמידה עושה השלום במרומי בה"א יתירה ולכוין

כי **'השלום'** הוא בגי' **ספריאל'** המלאך שהוא הסופר הכותב בספר החיים את כל בני אדם ב'י' ימי תשובה. משא"כ בשאר תפלת השנה שאין אומר אלא עושה שלום במרומי חסר ה'. (שער הכוונות - רדושי ראש השנה הקדמה)

לאחר מזמור 'לדוד מזמור' של הפרנסה יאמר התפילה שתתקן מרן החיד"א. (הובא להלן).

תפלה על הפרנסה קדומה שנוהגים לומר לביל ראש השנה ויום הכיפורים קודם קדיש בתרא, ונוסח זה מתוקן ונכון. יאמר מזמור לה' הארץ ומלואה ונוסח נקודות ההוויות שבמזמור יכווין בנקודות אלו על פי ספר הכוונות מרבני המערב וספר משנת חסידים. (עבודת הקודש - כף אחת - ט"ז)

לְדָוֶד מְזֻמָּר. לַיהוָה - (נ"א לַיהוָה וכן בכל הוויות שבמזמור) הָאֵרֶץ וּמְלוֹאָהּ. תְּבַל וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהּ. וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה. וּמִי יִקָּוּ בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב. אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמוֹהָ: יֵשׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה. וְצַדִּיקָה מֵאֲלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דְּרָשׁוּ. מִבְּקִשֵׁי פִנְיֶךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רַאשֵׁיכֶם וְהִנְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. וְיִבּוֹאוּ מֶלֶךְ הַקְּבוּד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוּד. יְהוָה עֶזְרוֹ וְגִבּוֹר. יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רַאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. וְיָבֵא מֶלֶךְ הַקְּבוּד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוּד. יְהוָה עֲבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַקְּבוּד. סֵלָה:

ואחר המזמור יאמר תפלה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹקֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. שְׁתַּתְּמָלֵא רְחֵמִים וְחַחֲוֹן עֲלֵינוּ. לְמַעַן יִפְלְעֶנּוּ קְדוּשַׁת הַמְּזֻמָּר הַזֶּה וְהַשְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַנּוֹקְרִים בוֹ. וְקְדוּשַׁת פְּסוּקוֹ וְתִיבוּתוֹ וְאוֹתִיּוֹתָיו וְשִׁמְעוֹ וְרַמְזוֹ וְסוּדוֹתָיו. וְקְדוּשַׁת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ דִּיקְרָנוּסָא (ג' זוֹת"ךְ עִם הַאוֹתִיוֹת) הַיֵּצֵא מִפְּסוּק וְהַרְיָקֵתִי לְכֶם בְּרַכָּה עַד בְּלִי דִי. וּמִפְּסוּק נְסָה עֲלֵינוּ אוֹר פְּנִיךָ ה'. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר פְּרָנְסָה טוֹבָה וְכַלְפָּלָה שְׁנָה זוּ וְכַל שְׁנָה וְשְׁנָה. לָנוּ וְלְכָל בְּנֵי בֵיתֵנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. בְּמִילּוֹ וּבְכִרְיוֹת. בְּהִיתָר וְלֹא בְּאִיסוּר. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר וְלֹא בְּעִמְל וְנִטְוֶרָה. בְּשִׁלּוּה וְהַשְׁקָט וְבִטַח בְּלִי טוֹם עֵין הָרַע. וְתוֹכְנֵנוּ לְעִסּוּק עֲבוֹדַת הַקְּדוֹשׁ בְּלִי טוֹם טְרָדָה. וְתַפְרָנְסֵנוּ פְּרָנְסָה שְׂלֵא יְהִיָּה בָּה טוֹם בּוֹשָׁה וְכִלְמִיָּה. וְלֹא נַעֲטָרְךָ לְמַתְנַת בְּשֵׁר וְדָם כִּי אִם מִיַּד הַמְּלָאָה וְהַרְחַבְהָ. וְתַעֲלִיתָנוּ וְתַרְוִיתָנוּ בְּכָל לִימוֹדֵינוּ וּבְכָל מַעֲשֵׂה דֵינֵנוּ וְנַעֲסָקֵינוּ. וְהִנֵּה בְּתֵינוּ מֵלָא בְּרַכַּת ה'. וְנִשְׁבַּע לְחֵם וְנִהְיָה טוֹכִים. רְחוּם תַּחֲנוּן שׁוֹמֵר תּוֹמָךְ מַעֲלֵ יֶשֶׁר פּוֹדֶה (יכוון רוז"ט תמו"ח) רַחֵם עֲלֵינוּ וְשִׁמְעֵ תַפְלִיתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה (יכוון) **אוֹכַף אַרְאִרִיתָא כּוּזָא אוֹבּוֹנָה.**

✿ הסעודה וסדר הסימנים ✿

- ✿ **האשה תזדרו לערוך השולחן עם מפה יפה, כדי שיבוא בעלה ימצא הכל מוכן. והוא לסימן טוב לכל השנה כולה.** (בן איש חי)
- ✿ **ישמח בכואו לביתו, ויראה אותות אהבה לבני ביתו.**
- ✿ **כל אדם יברך את רעהו בברכת: שנה טובה ומבורכת, ותזכו לשנים רבות נעימות וטובות.** הורים את בניהם ולהפך, וגם הקטנים את הגדולים, כי כולם צריכים לברכה ביום זה.
- ✿ **יזהר מאוד מן הכעס ובפרט בבית - כי זה אינו סימן טוב לאדם לכל השנה כולה. ויעביר על מידותיו - וימחלו עוונותיו.**
- ✿ **יאמר כל הסדר הניתקן מ"פתח אליהו" וכל הברכות כולם, ויברך את בני ביתו בשמחה ובמאור פנים. והשמחה ביום זה מסוגלת לזכות ביום הדין, והיא מסמאת עינו של שטן.**
- ✿ **החתם סופר כתב:**
- ✿ **שכפי השמחה שתהיה ביום זה, כך יהיה במשך כל השנה.**
- ✿ **להרחיק כל עצבות ביום זה, כי השטן נמצא במקום שיש עצבות. וחדרת הדין אינה שתירה לזה, יוגילו ברעדה" ויכית.**
- ✿ **בברכת שהחיינו בקדוש בשתי הלילות - יכוון להודות לה' שנתן לו חיים ויזכה לשנה הבאה ג"כ לברך כן.**
- ✿ **מנהגינו להטביל ההמוציא במלח ג' פעמים, ואח"כ ג' פעמים בסוכר לסימן טוב.**
- ✿ **כשאוכל הסימנים יתפלל התפילה, ויתעורר לתשובה שלמה, וזה עיקר.** (השילח הקדוש)
- ✿ **יעשה הסדר הג"ל בשני הלילות.**

✿ סדר הסימנים: ✿

- ✿ **יזהר מליצנות בעת הסימנים - כי קדוש היום.** (אור לציון)
- ✿ **תמר - תמר חי. - שייטמו אויבנו.**
- ✿ **רוביא - שועית קטנה. הטרי בתרמילים, צבע ירוק. - שירבו זכויותינו.**
- ✿ **כרתי - בעל ארוך וגדול. - שיכרתו אויבנו שנעשו מעוונותינו.**
- ✿ **סלקא - עלי תר. - שיסתלקו אויבנו המקטרגים וכוהות הדין.**
- ✿ **קרא - רלעת מבושלת (דלעת בקבוק), או קישואים מבושלים. - קר"ע רוע גזר דיננו. ויקראו לפניך זכויותינו.**
- ✿ **רימוז - מתוק ולא חמוץ. - שנהיה מלאים מצוות.**
- ✿ **תפוח - מבושל מעט בסוכר. - שתתחדש שנה טובה ומתוקה. ולמתק הגבורות והדינים.**
- ✿ **ראש - כבש, או עגל, או דג. - שנהיה לראש ולא לזנב.**

ועל חג יאמר: שנפרה ונרבה כדגים, וניצל מעין הרע, ובסוד עינא פקיא.

- ✿ **בסדר הסימנים יש ג' בקשות נגד האויבים: "שיכרתו", "שייטמו", "שיסתלקו", ולמה?**
- ✿ **א' - שיסתלקו המשטינים למעלה, שאי אפשר להרגם.**
- ✿ **ב' - שייכרתו האויבים שנבראו מעוונותינו.**

ג' - שייטמו האויבים בעולם הזה, הרשעים שונאי ישראל. (אור לציון ד')

יאכל דברים מתוקים וטעימים לסימן טוב לכל השנה.

(תקנת הגאונים)

יזהר מלאכול מאכלים - חמוצים (אפילו לימונים), חריפים.

וימנע מאגוזים וכדו'.

יש נמנעים מלאכול ענבים שחורים, וכל מאכל שחור, וכל משקה שחור.

יש שאוכלים אתרוג מבושל בסוכר, ואומרים: שנהיה מהודרים במצוות.

יש האוכלים ריאה, שהיא קלה ומאירה את העיניים, ובפרט בתורה.

יכוון באכילת הסימנים לזכות לשנה הבאה להרבות בלימוד התורה, בכל הלכיה - בפרד"ס, ולהחזיק את לומדיה.

קוראים ד' פרקים דמס' ר"ה ויכוון לשם הוי"ה ואדנות.

לא ייגרר על תאוות האכילה.

יזהר מאוד בברכת המזון שהיא דאורייתא, ומה גם שהפרנסה תלויה בה, וכהיום הזה נגזר המזונות והפרנסה לכל השנה הבאה לטובה.

יזהר בקריאת שמע שעל המיטה בכונה ראויה.

✿ תפילת שחרית ✿

אם תרצה שישמע ה' לקול תפלתך ושועתך, תזהר מאד שלפני הבקשת רחמים, תהרהר תשובה בלבך, ומה גם בפרט אם תתנודד, שיעל ידי הודוי והחרטה יתרחק השטן מלחששיו עליך ולהראות חטאתך, לפני בית דין הגדוק העליון, הואיל ובקר אתה מעימך הודיית עליהם, ותפלתך אז תעשה רשם גדול בסייעתא דשמיא, יען שלא תמצא לה דבר מעבב בעלותה השמימה. וביום שאין אומרים ודוי די בהרהור הלב. (קצנטרס ה"חאלי" עמוד כ"א)

יקום מוקדם ככל האפשר, וקודם עלות השחר.

יעורר הילדים שהגיעו לגיל חינוך ג"כ בעלות השחר. (מסה אפרים)

מי שאפשר לו, יזהר בטבילת המקווה.

יזהר לומר פיוט 'אדון עולם' בכוונה, שעי"ז אין שטן שולט בתפילתו.

יתפלל קודם התפילה על התפילה שתעלה לרצון וכו', וכבר נתקן על זה תפילת יזיבוננו של עולם עפר אנחנו וכו', וראוי לאומרה.

עיקר התפילה תהיה על רוחניות ועליה בתורה ובמצוות, וחינוך הבנים בקדושה ובטהרה.

אבל יבקש ג"כ על פרנסתו ושלמות הנפש שלו, ויתחנן על יישוב הרעת לעבודתו יתברך.

ראוי להתבודד כל איש ישראל בינו ובין קונו להתבונן בגדולתו יתברך בעצם היום הזה קודם עומדו להתפלל, לבעבור תהיה יראת ה' על פניו בתפלתו, והוא שיתבודד להבין ולהשכיל ברוממותו יתברך ליראה את השם הנכבד והנורא יראת הרוממות, כי הוא תועלת רב לקיבול תפלות. (תמדת ימים)

וההתבודדות מכפרת עוונות.

ב'מועד לכל חי' י"ג ג' כתב: יזהר שלא לומר במרוצה את פסוקי דזמרה, ק"ש ותפילה, שזה העיקר, והפיוטים הם רק תוספת.

ודע! כי כל העושה תשובה ביום זה, היום נעשה, וכאילו היום נברא בריה חדשה בעולם. (ירושלמי ר"ה י"ד ח. פסיקתא רבתי מ')

נכון מאד ליזהר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היהי רצון המבואר בירושלמי בפרק 'תפלת השחר', דהיינו:

בשחרית - מודה אני לפניך יהו-ה-ה-ה א-ל-הינו וא-ל-הינו אבותינו, שְׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶפְרַיִם לְאוֹרֶה. (ביאור הלכה סימן א', ד"ה שיחא הוא)

יכוון מאוד בפסוק "פותח את ידיך" שבו תלוי הפרנסה, והאמונה בה' יתברך שהוא הון ומפרנס לכל. ויכוון הכוונה הידועה.

אמירת 'שירת הים' בכוונה ובנעימה ובשמחה, מסוגלת לכפרת עוונות, ובפרט כיום הזה שאנו צריכים למחילה. (הגאון חיד"א)

באמירת שיר המעלות ממעמקים יכוון ביום א' - עומק ראשית - כתר. וביום ב' - עומק ראשית - חכמה.

"משרתים ואשר משרתיו" - יכוון ר"ת מו"מ.

"אהובים ברורים גיבורים" - יכוון ר"ת אב"ג.

"עושים באימה" - יכוון ר"ת ע"ב.

המכוון בשמות אלו - אינו ניזוק כל אותו היום. (עשרת זקנים)

"עזרת" אבותינו - גימטריא כ"ו פעמים הוי"ה, וגימטריא

תרע"ו, ומצילין מן רעו"ת, בסוד: "רבות רעו"ת

צדיק ומכולם יצילנו ה"י. (ספר הפליאה)

ובתפילת שמונה עשרה יש כ"ו פעמים הוי"ה, כנגד תרע"ו תיבות

שיש בתוכחות שבפרשת 'כי תבוא, ועל ידם - יתהפכו לברכות. (בעל הסוד)

כוונת זכרנו לחיים ושאר כוונות - עיין לעיל בתפילת ערבית.

באמירת "מחיה המתים" של השי"ן באים לפני הקב"ה כל

מזכי הרבים, שהם מחיי מתים ממש.

בברכת כוהנים יכוון לקבל 7 מיני אושר המוזכרים בספר

יצירה: יברכך - חכמה. וישמרך - בנין. יאר -

חיים. ויחניך - חן. ישא פניו - עושר וממשלה. שלום - כמשמעו.

באמירת אבינו מלכנו ג"כ יכוון בזה הרבה כי המה בקשות

נצרכות וחשובות מאוד. ויכוון כשאומר 'אבינו' - י-ה-ו-ה

בניקוד פתח, וכשאומר 'מלכנו' - יכוון בניקוד קמץ. כזה: אָבִינוּ (יְהוָה)

מְלִכְנוּ (יְהוָה) חָטְאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ; וכן יעשה בכל האבינו מלכנו.

אבינו מלכנו - מנע מגפה מנחלתך - יכוון - שם קודש - (יְהוָה)

אבינו מלכנו - קרע רוע גזר דינו וכו' - יכוון - (קרע שטי"ן).

בספר מזונות וכו' - יכוון השם הידוע - (דִּיקְרָנוּסָא).

בפסוק: לעולם ה' ברוך ניצב בשמים, יכוון ניקוד ההוי"ה כזה - יְהוָה-יְהוָה.

אמירת 'ברוך שמי'ה וקריאה לאור הלכנה הם תיקון לפגם הברית.

(שו"ת מבשרת ציון)

בשעת הוצאת הס"ת יתפלל על בניו שיהיו זריזים לעבודת

שמו יתברך. (מועד לכל חי)

צריך האדם להתפלל תמיד אל ה', שיהיה זוכה הוא ובניו עד סוף כל הדורות

לעסק בתורה לטמא, ותהיה מקובלת תפילתו:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה-יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֶל־הַיְהוָה אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנֵנוּ לְעֵסֶק בְּתוֹרָה

לְשֵׁם שְׁמַיִם, אֲנוּכֵי וּבְנֵי, וּבְנֵי בְנֵי עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְיִקְוֶה כָּנֹן מִקְרָא

שְׁתָּבוּב: "לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי יְרֵעָה וּמִפִּי יִרְעָה יִרְעָה אֲמֵר יְהוָה-הַ מַעֲתָה יְעַד

עוֹלָם", אָמֵן סְלָה. (ספר יציקא חיים לרבנו הגדול רבי חיים פלאגי זיע"א)

ישתדל שיהיה לו עליה לתורה, ואפילו בדמים יקרים. (מ"ב תקפ"ד ח')

בעל תוקע

בעל תוקע הוא ממזכי הרבים, ונחשב כרבים הצריכים לו.

התוקע יזהר ביותר לעשות תשובה קודם ר"ה בכלל והתקיעות

בפרט. ויזהר על המקווה מאוד, וביותר על טבילת עזרא,

ובמשך כל השנה. וילמד דיני התקיעות היטב, ויכוון הכוונות, כי יש מי שאומר

שמעלתו עולה על מעלת השי"ן, שהוא מוציא את הרבים ידי חובה, והשי"ן לא.

אם מקבל שכר על התקיעות, טוב שיקנה בזה איזה דבר מצווה.

(ילק"י ימים נוראים)

ובשנ"ב סימן תקפ"א ס"ק י"א כתב: ראוי שיהיה הבעל תוקע בעל

תשובה גמור, וראוי שילמד הכוונות.

ובסימן תקפ"ה טע"ף קטן ג' כתב: ראוי ליתן לתוקע לצדיק והגון. וצריך שידע

לכוון להוציא את הציבור בתקיעתו.

ראוי שינהג התוקע פרישות וטהרה ג' ימים מכל דבר המביא

לטומאה, קודם ר"ה. (מטה אפרים)

ראוי שהתוקע ילמוד בספר 'פלא יועץ' - ערך 'ראש השנה' וכן ילמד

ערך 'תוקע'.

"מה טוב אם התוקע ילמוד בתורת השני לוחות הברית מדרף רטו"ב

ע"א ואילך, בענין כוונות התקיעות". (מועד לכל חי - סימן יד)

התוקע אומר תפילות ותחנונים לפני התקיעות, כדי שיתקבלו ברצון

לפני שוכן מרומים.

התוקע לא יתקע עד שייבש רשות מהקהל לתוקע. (שו"ת הרשב"א ח"א

ת"ז) ולכן אמורים 'ברשות מורי ורבותי'.

התוקע יכוון להוציא את כל השומעים ידי חובה גם בברכות וגם

בתקיעות. וטוב שיאמר כן בפיו בפירוש שמכוון להוציאם

ידי חובה, ויעורר הציבור להתכוון לצאת ידי חובה.

ראוי שישם התוקע לפניו את כוונות התקיעות בשעה שתוקע, ויראה

מה נפעל בשעה ההיא בעולמות העליונים.

וכן את כוונת הברכות, ועכ"פ הפשוטות המובאות בשו"ע, כי מוציא

הוא את הרבים ידי חובתם, וצריכה הברכה להיות מושלמת.

ראוי שיהיה לפניו בכתב גדול ובוטל בשעת התקיעות הסדר שהולך

לתוקע, 'תשר"ת, תש"ת, תר"ת, כדי שלא יטעה ויתבלבל הלילה.

בשעה שפני התוקע מאדיימות הוא נעשה נאה, ומתקבלים

תקיעותיו למעלה. (שער הכוונות)

תקיעת שופר וברכתה

שורש מצוות שופר - הוא - קבלת עול מלכות שמים עלינו.

ושיעלה זיכרונו לפניו לטובה.

(עיין ר"ה ט"ז ע"א. ובריתב"א שם. וכן שו"ת מן השמים)

"א"ר חנינא ב"ר יצחק: כל ימות השנה ישראל נאחזים

בעבירות ומסתבכין בערות, ובראש השנה הן נוטלין

שופר ותוקעין בו ונזכרים לפני הקב"ה, והוא מוחל להם, וסופן ליגאל

בקרנו של איל, שנאמר: ודי' אלוקים בשופר יתקע".

(מדרש רבה בראשית פרשה נ"ז פסקה ט')

"ובהדש השביעי באחד לחדש". ר' יהודה בר נחמן בשם ר"ל פתח:

"עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר". בשעה שהקדוש

ברוך הוא עולה ויושב על כסא דין, בדין הוא עולה דכתיב עלה אלהים

בתרועה. ובשעה שישראל נוטלין שופר ותוקעין, הקדוש ב"ה עומד מכסא דין

ויושב על כסא רחמים, דכתיב: 'ה' בקול שופר", ומתמלא עליהם רחמים, והופך

להם מדת הדין למדת רחמים. ואימתי? בחדש השביעי.

צריך כל אדם להשתדל לדעת סוד התקיעה להיות מיודעי

תרועה ולא משומעי תרועה. (חמדת ימים)

בגמרא ר"ה כ"ו, הושוותה תקיעת שופר לכניסת כהן גדול

לפנים, דלזיכרון קאתי. (החיד"א בברכ"י)

ועיין "אור ישראל" לרבי ישראל מסלנט מכתב ז'.

והחכם עיניו בראשו לסדר עצמו כהוגן בטהרה נכונה לקראת היכנסו

לקודש הקודשים.

אומרים דרשה קודם התקיעות כדי לעורר הקהל לשוב

בתשובה, ומפורסמת דרשת המוסר של רבינו הרש"ש

בוה, ויש נוהגים לקרותה לקהל (פלא יועץ ר"ה). ויעוררו ג"כ על הצניעות

והמכשירים האסורים. והשומע בחשק - נמחלים עוונותיו.

ואומרים קדיש אחר הדרשה, ומעלת קדיש זה הוא לאין שיעור,

ומסוגל מאוד לכפרת עוונות. (שם)

יאמרו סדר ע"ת שערי רצון וכו' בהכנעה רבה, כי ההכנעה

הוא עיקר גדול לכפרה ולקיבול תפילות. (שם)

יאמרו ז' פעמים מזמור למנצח לבני קורח מזמור. והטעם -

לפי שיש בו תקפ"ז תיבות כמניין שופר ע"ה.

ע"י השופר הקב"ה מתהפך לרחמים, ואינו כועס

בכל הימים הללו. (יערות דבש)

וראוי להתעורר בתשובה, לקרוא אל ה' במחשבה טהורה

וזכה בזמן זה.

וע"י יללת השופר יזכור לנו הקב"ה יללת שרה אימנו, על

עקידת יצחק בנה, ויכפר לנו. (אבודרהם)

וכן האדם יילל לפני בוראו על עוונותיו, וזה בעת

תקיעת שופר.

מצות תקיעת שופר ברה"ה היא הגורמת לכל המצות של כל

השנה. (תפארת שלמה - על מועדים - לשמיני עצרת)

מצות תקיעת שופר היא סגולה להביא את האדם לבחי' השמיעה,

ולקבל עליו עול התורה ומלכות שמים.

(תפארת שלמה - על מועדים - לשמיני עצרת)

ביום א' דראש השנה יש לקרוא את פרשת העקידה כל הקהל לפני התקיעות.

נוהגים להתודות בן סדר לסדר, בין תשר"ת לתש"ת, ובין תש"ת לתר"ת,

בהרהור הלב בלבד, במחשבה ולא בפה, וזו העת המסוגלת ביותר לתשובה, והתשובה עולה למעלה

בהתחברות קול השופר. (שער הכוונות)

ויכסה השופר בין סדר לסדר. (כף החיים סי' תקפ"ה ס"ק י"ד)

ואשרי אנוש יעשה זאת להתעורר בבכי בעת היודי הזה בשעת תקיעת שופר,

והיא הוראה עצומה על נשמתו אשר היא נפש יפה ויקרה ומתוקנת. (חמדת ימים)

בשמיעת קול השופר נזכור יום הדין וחרדתו, וקיבוץ נידחי ישראל, ויום תחיית המתים.

עיקר המצווה בשמיעה, ואם תקע ולא שמע, לא יצא ידי חובה. (מאור ישראל ג')

יזהר לתקוע במקום נקי, ובגוף נקי.

מקומות המשמשים כל השנה למקומות תועבה ופריצות והוללות או כפירה, אין לשוכם לצורך תפילות

- ותקיעת שופר. והעושים כן - יצא שכרם בהפסדם. (עין אנר"מ אור"ח סימן ל"א, ושם הוסיף שאין תפילתם נשמעת. ועיין עוד שו"ת ציץ אליעזר חלק י"ב, סימן ט"ו.)
- תוקעים** אצל הבימה כדי להזכיר את זכות קבלת התורה, ומעמד הר סיני. ורק אחר תקיעות המיושב מחזירין את הספר תורה למקומו.
- השופר** מכוסה, ומתגלה רק בזמן התקיעות, אבל בשעת הברכה יאחזנו ביד ימינו תחת הכיסוי.
- (חזו"ע עמ' קכ"ב. בא"ח ט"א, נצבים ט"ו. הליכות עולם ח"ב, פ"י נצבים אות ח') (ומכסין השופר זכר לאברהם אבינו שכיסה את יצחק בזמן שבנה המזבח. (באר היטב) **וכדי** שלא יתאחו השטן בשופר. (ליקוטי מהרי"ח)
- התקיעות** והברכות בעמידה - לחזן, מפני כבוד הציבור וכבוד המצווה. ולדעת הספרדים אומרים שהחינו רק ביום הראשון בלבד. ולשומעים הברכות בעמידה, והתקיעות מיושב, כדי לערבב את השטן. ויש שנהגו לישב ג"כ בברכות (בן איש חי).
- מברך** - לשמוע קול שופר, כי המצווה לשמוע ולא להשמיע או לתקוע.
- חובה** לשמוע קול השופר מתחילת התקיעה ועד הסוף, ואם שמע רק אמצעיתו כי חלם או חשב במשהו אחר, לא יצא ידי חובה כלל. וגם אם התקיעה ארוכה מאוד, יש לשמוע את כולה.
- וראוי שיידע באיזה תקיעה אוחזים.**
- צריך להתכוון לצאת ידי חובת התקיעות והברכות.
- יש **לכוון** ג"כ לצאת ידי חובת המצווה **מדאורייתא**, אם מיושב, אם מעומד, כי יש בזה מחלוקת הפוסקים.
- כל החומרות של יום א' עושין ג"כ ביום ב'. חוץ מתקיעות דרש"י.
- יש המתחסדים לתקוע בביתם **כשיטת רש"י**. היינו: שהשברים קצרים ביותר. וזה רק ביום א' דר"ה.

***

מדיני התקיעות וטעויות

- יש להדר** לתקוע בשופר ג' טפחים.
- ויאחזנו באמצעו** - כדי שיראה טפח לכאן ולכאן. ויתעורר לתשובה.
- לכתחילה**: שופר שתוקעין בו יהיה של **איל** - לזכר עקידת יצחק. **וכפוף** - בכדי שיכפפו ליבם למקום. - מ"ג חודש ויום אחד ומעלה, נקרא איל. (כה"ח תקפ"ז ב')
- לרמוז** - שצריך לעשות תשובה בעודו ב'תוקף' החומר, ולכן **'שופר'** מספר **'תוקף'**. וגם לרמוז לבעל תשובה - שיהיה ליבו נכנע **וכפוף**. (בא"ח שנה א', פרשת נצבים)
- יזהר שלא יהיה השופר פגום במקום הנחת הפה**, אפילו פגימה כל דהו, ויתקנו קודם ר"ה. (שם)
- התקיעה בצד ימין**, דכתיב: "והשטן עומד על ימינו" לשטנו". וכן יש להחזיק **השופר ביד ימין**, ב"יד פרקי אצבעותיו, וזכה מגביר הרחמים.
- וטוב שיהיה **פי השופר למעלה** ולא לצדדים.
- (משנ"ב תקפ"ה ט"ק ט')
- וכן יגביה את **פי השופר למעלה ע"י הטיה**, ע"ש הפסוק: "עלה אלוקים בתרועה".
- (תקפ"ה. פרמ"ג א"א, סק"ה. וברוקח אות ר"א. ובשעה"צ ב') (ושמעתי שמניח ד' אצבעות יד שמאלו סמוך לפה על השופר.)
- כל** הקולות כשרים בשופר, דק עבה וכדו'. (שו"ע) אבל צריך שיהיה הקול הטבעי של השופר, אבל קול חריג כמו צפצוף בעלמא, לא מהני. (חזו"ע עמ' קנ"ב)
- מי** שספק לו אם יצא ידי חובה של התקיעות, חייב לחזור ולשמוע 30 קול ובלי ברכה.
- שברים** עושים בנשימה אחת, ואם עשה כב' נשימות לא יצא ידי חובה כלל, אף לא בדיעבד.
- שברים** ותרועה בתקיעות **דמיושב** עושין **בנשימה אחת**. ומ"מ יפסיק בינתיים מעט פחות מכדי נשימה. ובתקיעות **דמעומד** (של החורה) עושים **בשתי נשימות**.
- (ויש מבני התורה המדקדקים שנהגים כהחזיק **בתקיעות דמעומד** - בלחש - להריע מתוך השבר. ולהבנת הענין עיין בציון זה במשנ"ב מהורות ידו"ו. ובחורה שתי נשימות. וזכה יוצאים ידי כל הדעות) (ועיין משנ"ב סימן תקי"א, ס"ק י"ח, י"ט, כ').
- מי** שאינו יכול לתקוע א"כ יפסיק יותר מכדי נשימה בין שברים לתרועה, אסור לו לתקוע. (מטי"א)
- תש"ת ותר"ת אין עושין בנשימה אחת.

- לדעת** הג"ר מאיר מאזוז שליט"א ב"אור תורה": כל שנייה כוללת ג' טרומיטין, ולפי זה יש להאריך בתקיעה דתשר"ת 6 שניות, ובשברים - כל שבר פחות מכדי שנייה. ובתרועה לא פחות מ-3 שניות. ובמקור נאמן כתב הרב **סוה לחומרא**.
- ובקיצור** הלכות המועדים כתב: שזמן התקיעה דתשר"ת הוא לא פחות מארבע שניות.
- ובספר** נר ציון כתב: שע"פ המדידה נמצא דג' כוחות הוא כשליש שנייה, ונמצא דט' כוחות הוא כשיעור שנייה עד שנייה ורבע. וממילא - שיעור התקיעה דתשר"ת שבו אין לפחות מ"ח כוחות, יהיה לפחות שתיים וחצי שניות. וזה המינימום ובריוק.
- ולמעשה** צריך לעשות יותר.
- טעה** בתשר"ת - בשברים תרועה, כגון שהיפך הסדר חוזר לשברים תרועה, ותקיעה ראשונה לא הפסיד.
- ואם** הוסיף אחרי הש"ר קול שבר, הפסיד גם תקיעה ראשונה. והיינו כשהתכוון לעשות קול שבר, אבל אם נתכוון לעשות תקיעה ונפסק קולו - לא הפסיד כלום, וחוזר רק על תקיעה אחרונה.
- טעה** והריע בתש"ת, או עשה שברים בתר"ת, הפסיד גם תקיעה ראשונה.
- ע"פ סודן של דברים, אין להחסיר שום קול מהמאה קולות.**
- (כה"ח תקי"צ אות נ')
- יש** להזהיר ולהיזהר שאין לדבר בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד - בכלל, בין התוקע ובין הציבור. ואם שה, אינו חוזר לברך.
- וגוערין** במי ששח. (ספר המנהגות)

***

כוונות בתקיעות

- ראוי** שיהיה הבעל תוקע יודע ויכוון הכוונות של התקיעות והברכות, ע"ד הפשט וע"ד הסוד, ויבחר לו דרך קצרה, וילמד את כללות הענין כי רבו ועמקו סודותיה. (משנ"ב תקפ"א ס"ק י"א, מטי"א ועוד)
- צריך** התוקע לכוון להעלות הקול ולקשרו לכל העולמות ולרום המעלות, בכל כוונת הלב והנפש, בלא שיטרידהו מחשבות זרות. (הרמ"ק)
- עיקר הכוונה בתקיעות: לשם קיום מצוות הבורא יתברך שיצונו ע"ג, וכוונה זו היא לעיובא, וחייב לכוון ולהתכוון לזה.** "רחמנא אמר תקעו".
- ועיין שד"ח מערכת ר"ה סימן ב', אות כ"ה, מה שהוסיף: שאי אפשר שידחה "הסניף" את "עיקר" המצווה.
- "כי הגדלת על כל שמך - אמרתך" (תהילים קל"ח). פירושו: "על כל שמות" הקודש שיש לכוון - "אמרתך!" הגדלת את "אמרתך" - שמקיים "אמרתך", "שאמרת ונעשה רצונך". (כשם הרבי רבי ברוך ממעיבו זע"א)
- "לך ואמור **ארבע** ולא **חמש**"! כך אמר הרבי מהר"י מריזן זע"א לבעל מקרא אחר. וכוונתו: שיתמשך מקול קריאתו רחמים וחסדים מרובים ע"י שם בן ארבע אותיות (הו"ה), ולא ח"ו דין - הנרמו ע"י שם בם חמש אותיות (אלקים)...
- עשרה טעמים** נאמרו לתקיעת שופר מרבי סעדיה גאון, והובא באבודרהם - סדר תפילת ר"ה. **וטוב לכוון בהם:**
- א'** - שהיום הייתה תחילת הבריאה, וממליכים המלך ע"י קול השופר.
- ב'** - ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה, והשופר מעורר אותנו לשוב.
- ג'** - להזכיר מעמד הר סיני, ששם היה קול השופר הולך וחזק מאוד, ונקבל על עצמנו **נעשה ונשמע** כאבותינו.
- ד'** - להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר.
- ה'** - להזכירנו חורבן בית המקדש, וקול תרועת מלחמת האיובים. ונבקש על בנין בית המקדש.
- ו'** - להזכיר לנו עקידת יצחק.
- ז'** - שנירא ונחדר ונשבר עצמנו לפני הבורא.
- ח'** - להזכיר יום הדין הגדול, ולירא ממנו.
- ט'** - להזכירנו קיבוץ נדיחי ישראל, ולהתאוות אליו, שנאמר בו: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול".
- י'** - להזכירנו תחיית המתים, ולהאמין בה.
- טוב לומר בפירוש שהוא מקיים **מצוות עשה מדאורייתא לשמוע קול שופר: במעשה, בדיבור, במחשבה, בכוונה וברעותא דליבא**. ועי"ז ישיג חמישה חלקים לנשמתו, שהם הנר"ן ח"י.

המעשה - עצם קיום מצוות תקיעת שופר. **הדיבור** - הוא הברכה על המצווה, או אמירת לשם ייחוד. **הכוונה** - שיכוון לצאת ידי חובה לשם מצווה. **המחשבה** - שיכוון לשם שמים בלבד. **הרעותא דליבא** - שישמח מאוד ויתלהב ליבו בקיום המצווה, ובפרט במצווה נדירה שבאה פעם בשנה. (שופר בעיון)

כידוע על פי הסוד, **כל המצוות של השופר - זה לחוק את הטוב, ולכפות את הרע.** (מורינו הרב ניסים פריץ זצוק"ל)

הסדרים כנגד האבות הקדושים: **תשר"ת - אברהם. תש"ת - יצחק. תר"ת - יעקב.** (שם)

וכן התקיעות עצמן:

תקיעה - אברהם. שברים - יצחק. תרועה - יעקב. (שם)

ע"י השופר מבטלים את כל שורשי הרע, שהם - התאוה והגאווה והכעס. (שם)

ע"י התפילות והשופרות יורד לתוך הגוף ונשמה של האדם, זכות אבות ומלכות שמים, וכל השנה החדשה, וכל הטובה וכוחות הקדושה לעבודת ה', עבור מה שהקב"ה רוצה לחדש בעולמו בשנה הבאה. (שם)

זמנה תלמד - כמה צריך להתאמץ בתפילה והתקיעות כפוננה ראוייה ובמחשבות קדושות וכו', ולא להתייחס או להיטבר באמצע ח"ו.

תקיעה ראשונה יכוון להמשיך שמחה וטובה. ובשברים - תרועה יכוון לבטל צער וייסורים. ובתקיעה אחרונה יכוון להמשיך טוב פעם שמחה וטובה.

התרועה פועלת קירוב להקב"ה. ומשברת החומות. ומעוררת את הרחמים.

תשר"ת הוא נחב"ד = כלי השכל, ההחלטה. תש"ת הוא נחג"ת - באיזה אופן להעניק? בחסד? בגבורה? או בתפארת? תר"ת הרי הוא נחז"י - שלב הביצוע. ועיין בספר ידיו נפש עמ' 82.

בשעת התקיעות יכווין על העקירה שהיה עקידת ידיו ורגליו, וככה יהיה לו עקידת היצר הרע ידיו ורגליו, ויכווין בעצמו כאילו עוקד עשרה אסורין, ויתחרט ממעשה ידיו הן בגזל הן משליחות יד שיש בו חסרון כיס, וכן ברגל אשר הלך בעצת רשעים, ויהיו עיניו ולבנו נשואות לשמים על שני סרסורי דעבירה וישוב מהם. (מועד לכל חי סימן י"ד)

יש לכוון בשעת התקיעות למסור את נפשנו למען שמן יתברך. ומקבלים עלינו באהבה כל מה שיגזור עלינו. (מכתב מאלהו ח"ב)

האותיות הקודמות ל"שופר" המה "קרע", והקודמין ל"כסה" - המה "דין". לרמוז: שע"י השופר יקרע הגזר דין. (המהרי" מריזן זיע"א)

בכל כח מן התקיעות 9 טרומיטין.

בתקיעות דמיושב יש 30 קול, כפול 9 = ר"ע (270) טרומיטין - יכוון לבטל על ידם את יצר הרע של עבודה זרה, וגאווה וכעס ושברת כלים בחמתו.

בתקיעות לחש דמוסף יש 30 קול, כפול 9 = ר"ע (270) טרומיטין - יכוון לבטל על ידם את יצר הרע של גילוי ערויות. ואת אשר תר אחרי לבבו ואחרי עיניו, תרי סרסורי דעבירה.

ובחזרת הש"ץ של מוסף יש 30 קול, כפול 9 = ר"ע (270) טרומיטין - יכוון לבטל על ידם את יצר הרע של שפיכות דמים, הכולל הלבנת פנים. ומה מאד יתאונן אדם חי על כמה דם נפשות אביונים אשר נלכדו בעונותיו ואף אשר המית את בניו כנודע.

בקדיש התקבל יש 10 קול, ובהם תכוון לבטל יצר הרע של לשון הרע. (שער הכוונות)

סך הטרומיטין של 100 קולות - הם - תת"ק. ובה תכוון אל שם שדי במילואו: ש"ץ יוד"ל"ת - הוא בגימטריא תת"י, ועוד תכוון שם אלוקים פשוט - בגימטריא פ"ו, יחד תת"ק. ויכוון בזה לשדר כוחות הדין של אלוקים ע"י שם שדי במילואו. (שם)

בתקיעות דמיושב יכוון ג"כ לבטל השחתת זרע.

ועוד תכוון - סך הטרומיטין של 10 פעמים תשר"ת, גימטריא - ש"ס, שהוא ש"טן עם הכולל, ובה יכוון לבטל כח המקטרג.

וסך הטרומיטין של 10 פעמים תש"ת, גימטריא - ר"ע, ובה תכוון לבטל את כח היצר הרע הנקרא ר"ע, הממונה על מצוות לא תעשה, שהם דינים תקיפים.

וסך הטרומיטין של 10 פעמים תר"ת, גימטריא ר"ע, ובה תכוון לבטל את כח היצר הרע הנקרא ר"ע, המבטל מצוות עשה, והוא דינא רפיא.

100 קולות באו כדי לבטל 100 פעיות שפעתה אם חסידא. (הערוך בשם

הירושלמי) ובספר יד אהרן הביא שמועה בשם רבנו שמואל אבוב ז"ל, שזה כנגד 100 פעיות שפועה היוולדת.

ועליהם עוד תרועה גדולה, יחד מאה 101 קולות, כמניין מיכאל, וכדי לערבב השטן שלא יקטרג על שהולכים לאכול. וכדי לעורר הקהל שלא ישליכו אחרי גוים את קול השופר המעורר.

(וישמעתי ששיעור תרועה גדולה - לפחות 30 טרומיטין)

סוד 100 קולות הוא - הוי"ה במילוי (העולה ס"ג, ומילואה {ו"ד, י', א"ז, י'}) העולה ל"ז, ס"ה 100.

"התקיעה האחרונה, תקיע"ה תקע"ה, ביום ההוא יתקע בשופר גדול [ישעיה כ"ז, י"ג]. באופן שיש לנו שתי תקיעות הראשונה והאחרונה, הראשונה רומזת על גלות ירושלים התחלת וראשית הפרעונות והיסורים שבאו עלינו מאז ועד עתה, והאחרונה על אות אחרית וסוף גלותנו וקבוץ גלויתנו ברום המעלות". (צ"ח - ראש השנה ח"א)

התקיעה האחרונה מורה לאורו של משיח שהוא אור תנו של יוד שמופיע במדת חכמה שהוא אור בחינת כתר עליון ממש. (פרי צדיק - ראש השנה - אות י"ח)

ויכוון להמשיך קולו ואורו בקרוב.

בסיום התקיעות דמיושב - אומרים "אשרי העם יודעי תרועה" וגו', ויכוון - אשרי העם שיוודעים לפתות את בוראם ע"י תרועה, שעומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים. (מדרש)

והעיקר הוא ע"י זה שמעביר על מידותיו, אז הקב"ה מעביר לו כל פשעיו. (הרמח"ל בדרך ה')

ע"י תקיעת שופר נמשך "אור חדש עליון" מבחינה עליונה יותר שבמדרגת ה"חכמה עילאה". (אגרת הקודש את י"ד)

תפילת מוסף

יש להתאמץ בבכיה ובכוונה שלימה במוסף הנשגב והנורא. (החיד"א במורה באעבע)

בתפילת מוסף יעמידו אדם הכי גדול בזקנה ביראה ובתורה. כי הוא מכפר בעד כל הקהל כולו, והוא ככהן גדול.

גזר הדין על כל הקורות באותה שנה הוא בתפילת מוסף, ועל כן - יכוין עצמו בהתעוררות והתרגשות וכוונה גדולה. (שופר בעיון, ועיין שם עמ' רס"ה)

יזהר מאוד בתפילת המוסף, כי תפילה זו נשמעת בשמים. (ירושלמי)

"מלפניך משפטי יצא" - זהו תקיעות היום במוסף. (שם)

בתקיעות של תפילת מוסף נכנסים אהנו לפני ולפנים, לקודש הקודשים הסהור והנורא. ואז גם נידונים בפרטות. בתקיעות של תפילת מוסף יש לעמוד גם בחזרה, לפי שאנו כבעלי דין שדינם בעמידה.

ועוד שהם עיקר התקיעות. (שו"ת הרי"ב"ז)

ובשעת רצון זו - יש להרבות בתחנונים שניצל מכל צרה ובפרט מיצר הרע, ולהתחנן שהרחוקים יחזרו בתשובה, והחולים יתרפאו, וכן על כל צרה, שמי שנמצא בה, יבטל מעליו הגזירה ויצא לרווחה, ומאפילה לאורה.

ובעיקר לאקמא שכינתא מעפרא ושיבוא המשיח בבי"א.

בתיבת אי"ה שבכתר, יכוון ר"ת אהבה, ייראה, התדבקות, והם הדברים הצריכים לעבודת ה'.

וכן יבקש בהרהור אחד משלושה דברים - עושר מופלג לעבודתו, בנים צדיקים וחכמים, השגת רוח הקודש. (פרי עץ חיים)

באמירת "אתה בחרתנו" - יתלהב כנ"ל בתפילת שחרית.

במוסף - קודם אלוקינו ואלוקי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארענו' וכו', יאמר הסומך התפילה שתיקן החיד"א זיע"א בספרו כף אחת סימן ז', ויועיל מאוד לכפרת העוונות. והובא להלן:

תפלה לומר במוסף ראש השנה ויום הכפורים בעת אמירת שליח עבור ומפני חטאינו. והיא תפלה קדומה. אמנם אנכי תקנתי הלשון וישבתיה על מכונה לפי קוצר דעתי בתוספת נפך בסידי' (ספר עבודת הקודש - כף אחת - ז)

רבונו של עולם. בושנו מאד ונמס לבנו על אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ בְּכַמְהָ מִיְיָ פָּגַם. וּבִפְרָט כַּמְהָ מִיְיָ קָרִי וְטָפוֹת זְרַע לְבִטְלָה שִׁיְצָאוּ מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל וּבִפְרָט שְׁלֵא בְּמִקּוֹם מְצוּהָ. אֲבֹנִים וּבְרָצוֹן. בְּגִלְגּוֹל זֶה וּבְגִלְגָּלִים אֲחֵרִים. וְגַם נְשָׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת פְּקֻלִיפוֹת הַנְּפִיזוֹת בְּאֲרָבַע פְּנֵי הָאָרֶץ. וְנְשָׁמוֹת עֲרִשְׂקֵי־אֲוֹת הַפְּזוּרוֹת בֵּין הַגּוֹיִם וְעַל יְדֵי זֶה נִתְאַרְךָ גְּלוּיֹתֵנוּ וְשִׁמְם מִקְדָּשֵׁנוּ וְגִלְהָ יִקְרִינוּ. וּבְכֵן בְּמִדְרוֹת נִפְשׁ וְתַרְטָה גְּמוּדָה פָּאנוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְסְלִיחוֹת. וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲב הַרְחֵמֵנוּ. שְׁתַּרְחֵם עֲלֵינוּ הַעֲנִיִּים וְהַאֲבִיּוֹנִים. מֵרִים וְגָאֲנֹתֵי. וְעֲתָה יְגַדֵּל נָא כַח ה', וְתַפְלִיט

הקליפות כל הניצוצות הקדושות וטפות קרי ונרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל. בגלגול זה ונגלגולים אחרים. ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות בכת שם הקדוש ב"ט (יכוין שיוצא מפסוק (ש"ע"י מ' י"א) בזרועו יקבץ טלאים, ופסוק (תהלים צ"א י"ד) כי בי חשק ואפלטוהו, והוא גימטריא אחיה). ושם הקדוש חב"ו היוצא מפסוק (איוב כ' ט"ו) חיל בלע ויקראנו מבטנו יורישנו אל. ותקרב פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו פנס מירפתי ארץ. וקיים פנו מקרא שכתוב (ברבים ל' ג') ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מפל העמים אשר הפיצך ה' אלוקיך שמה. ותגאלנו גאולת עולם. עשה למען שמך עשה למען ימקרב עשה למען תורתך עשה למען קדשתך. עשה למען אברהם יצחק ויעקב משה אהרן יוסף ודוד החתומים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד יסוד ומלכות. ותתקן אשר פגמנו. ותחד אשר הפרדנו. ותלטט אשר פזרנו. וברחמיך הרבים תשמרנו מפל רע מעתה ועד עולם. ותשפיע עלינו שפע קדושה וטהרה לעקבה באמת אנו ונרענו ונרע ורענו. רחום חנון שומר תומך מצייל ישר פודה (יכוין בר"ת שהוא רחש תמיץ שם קדוש). חסד ורחם עלינו וקבל תפלתנו. ברכתיב (תהלים נ"א י"ט) לב נשבר ונרצה אלהים לא תבזה. וקתיב (שם כ"ב כ"ה) פי לא בזה ולא שקץ עגות עני ולא הסתיר פניו ממנו ופשעו אליו שמע. יהיו לרצון אמרו פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

וכולם עונים ואומרים: אשרי העם שככה לו, אשרי העם שה' אלוהיו. וכתב הכל בו, סימן ט"ז: ועיקרו תיקנו יהושע בו נון, ושוב תיקנו רבן יוחנן בן זכאי ע"ה. וכשואמר: מהרה בתפארת עוף, יכוון סופי תיבות שם הקדוש (כח"ת), והוא סגולה להינצל מאדם רע כל השנה.

תוקעין תרועה גדולה לפני עלינו לשבח ואחר ברכו, וזוה משלימין מנין 101 קולות כמניין מיכאל. וכדי לערבב את השטן בחושבו שהגיע זמן הגאולה. וגם כדי לעורר את הקהל והלכות לפני שהולכים לבינתם שלא ישכחו וישליכו ח"ו אחרי גוים את עניין השופר, כי בא לעורר ולהקיץ נרדמים משנתם.

בסיום התרועה יאמר הבקשה המובאת בסידורים.

יזכור לקרוא אחר התפילה סדר הקריאה של הבריאה ביום השישי, בספר בראשית. כנהוג לקרוא את פרשת הבריאה מיום כ"ה באלול.

לא יצא במהירות מבית הכנסת, אלא א"כ לדבר מצווה.

יברכו איש את רעהו בברכת שנה טובה וכו' כמו בלילה.

***

סדר היום והסעודה

לפני לבינתו שש ושמה, וישים בטחונו בה' יתברך שיוצא לאור משפטו לטובה וברכה לחיים טובים וכו'.

ישמח וישורר, אבל לא יסיר מעליו חרדת הריו, זוגילו ברעדה. ולא יקל ראשו ח"ו בשופ פרט. (ש"ע)

גם ישמח שזכה לקיים מצוות שופר מדאורייתא שמזמנת אחת לשנה. יעשה הקידוש והסעודה קודם חצות, כדי שלא יחשב כאילו התענה. יש נוהגים לעשות סדר הסימנים של הלילה גם בסעודת היום לסימן טוב, ואפשר לעשות רק חלק, רק שישמח ויעשה דברים לסימן טוב לכל השנה, ולא יכעס כלל. (בן איש חי)

ישתדל לקבל ברכה ברי"ה מאביו ואימו ורבו. (החיד"א)

ואין לבקר קרובים ברי"ה, וכ"ש שלא יטייל.

ישתדל שלא לישון ביום רי"ה כלל, כדי שלא יישן מזלו. ובעיקר יעסוק בתורה ויקרא תהילים, וח"ו מלהתבטל בליצנות ופיצוחים או קריאת עיתונים ח"ו, כי קדוש היום לאלוקינו.

ואם אינו יכול שלא לישון, אז יישן אחר חצות, כי לפי רבנו האר"י עיקר הקפידא הוא עד חצות. ודין זה הוא על כל בני הבית.

והחיד"א (מורה באצבע וסי' א') כתב:

שבדורינו שאנו מלאים חטאות, יש להתגבר ולא לישון, אלא לעסוק בתורה.

***

מנחה ומנהג התשליך

יתעורר ליבו בתפילת המנחה, כי בו נענע אליהו הנביא, ושעת רצון היא.

נכון מאד לזוהר לומר קודם כל ג' תפלות הודאת היהיה רצון המבואר בירושלמי בפרק תפלת השחר, דהיינו: במנחה - מודה אני לפניך יהו-ה-א-ל-הינו וא-לוהי אבותינו, שפשם שזיבתני לראות בשהחמה במזרחך כף זכיתי לראותה במערב.

(ביאור הלכה סימן א', ד"ה שיהא הוא)

שעת התשליך היא השעה שבה הלכו אברהם ויצחק לעקידה במסירות נפש עצומה.

סוד התשליך גבוה, ויזהר בו, ודווקא ביום א' ואפילו אם חל בשבת, וזמנו חצי שעה קודם השקיעה.

והוא זכר לעקידה, שהשטן דימה עצמו כנהר. וגם שאנו שופכים דמינו כמים וכנעיים. וגם לסימן טוב שתימשך השנה ותצלח.

וזכר לאדם הראשון שישב במי גיחון לכפר על עונו. וגם שהנהר מטהר ומזכך.

וזכר לעורא הסופר שאסף היום הזה את העם לפני שער המים, וקרא בפניהם התורה. על פי הזוהר מתגלים י"ג צינורות השפע, ותשליך במצולות ים כל חטאתם, שהוא התיקון התשיעי, וממתק את כל הגבורות. וטוב אם יהיה שם ג"כ דגים.

בשעת התשליך, בשעה שאומר 'ותשליך' - ינער שולי גלימתו - ודווקא את בגד הציצית, וזוהר מקדים הערב רב שלא יביאו דיבתם. וגם לרמוז - לסלק מעליו כל החטאים והעוונות, וכל המקטרגים והמשיטנים, ושלוש על ישראל.

***

מוצאי ר"ה

במוצאי ר"ה בבואו לביתו שמח - יאמר המזמורים של מוצאי שבת, ותפילת אלוקינו ואלוקי אבותינו בסיון טוב ובמזל טוב החל עלינו את השנה הזאת, וכו'.

***

כשואמר: "אבינו מלכנו אלוקינו" - יכוון כנגד כתר הכמה בינה, להמשיך מהם אור לשכינה. (הרמ"ק)

"זקרב פזרנו" - יכוון לכלול גם על כל ניצוצי קרי שיוצא ממנו לבטלה, שישבו אל מקומם בקדושה, ויכופר לו.

"עלינו לשבח" - אין כמוהו שבה נורא המבטל והמחשב המקטרגים והמשיטנים, וראוי מאוד לכוון בו. (הרמ"ק)

ובאמירתו יכוון לקבל על עצמו עול מלכות שמים. וגם יכוון בו אל שם מ"ב הרמוז ביאנא בכח.

ויאמרנו בשמחה עצומה והתלהבות, וימחלו לו עוונותינו. וצריך לאומרו בעמידה, ובעטיפת הראש בטלית.

באמירת "הוא אלוקינו ואין עוד אחר", יכוון מאוד, והוא סגולה שיתקבלו תפילותיו כל השנה.

כשהחזן אומר עלינו לשבח, בבואו לומר "הוא אלהינו ואין עוד אחר" כתוב שם ע"פ קבלת ר"א רוקח ז"ל לומר נוסח זה: מגדל עוז שם ה' בו ירוץ עדיק ונשגב. ואחר כך יאמר: ריבוננו של עולם מיום שחרב בית המקדש אין לנו במה לכפר, לא קרבן ולא בגדי כהונה, ולא מנחה ולא מזבח, רק שמך הגדול עומד לנו. ויהי רצון שתהא שעה זו עת רצון ליכנס תפילתי למרום בהזכיר י"ג מדותיך ה' ה' א-ל-רחום חנון וכו'.

ואחר כך יאמר: אנה בכח גדולת ימינך כו'. וכן ביום הכפורים יעשה כסדר הזה. והיא סגולה נפלאה לקבול תפלות. (חמדת ימים)

"מהרה בתפארת עוזך" - ס"ת כח"ת - וסגולתו להינצל מאדם רע כל השנה, ונגע לא יקרב באהולו. (פרי עץ חיים)

כשואמר 'היום הרת עולם', יחדר ויזדעזע עד עמקי נפשו, כי היום דנים אותו ואת בני ביתו על כל מעשיו בגלגול זה ובגלגולים שקדמו לו. והיום הזה כל העולם עומד בסכנה. (כד הקמת)

ואומרים אותו ג' פעמים כנגד ג' ספרים שנפתחים. (הרוקח)

ואומרים אותו סמוך לתקיעה, כיוון שאדם צריך לשבר עצמו רוחו ונשמתו בזמן התקיעה. (סדר היום)

ויש סודות נעלים ונעלמים בתפילה זו. ויתחנן לפני ה' שיתמלא עלינו ברחמים, ויזכרנו לחיים טובים.

באומרו: "זבירות בו יפקדו", יהרהר בתשובה ויתחרט על עוונותיו, כי בשעה זו דנים אותו. (שופר בציון)

עשרה פסוקים במלכויות, זכרונות ושופרות, כנגד א' - עשרה הילולים. ב' - עשרת הדברות. ג' - עשרה מאמרות. ד' - עשרה וידוים. ה' - עשרת ימי תשובה. ו' - וכנגד 7 כבשים ופר ואיל ושעיר. (בבלי, ירושלמי, ופסיקתא)

בברכת כהנים - ט"ו תיבות, וסגולתה ידועה. בברכת כהנים טוב לכוון בשמות הקודש היצאים מהם: (אנקת"ם) - מקבל התפילות. (פסת"ם) - מזון. (פספס"ם) - בגד וכלים. (דייוס"ם) - נסים ונפלאות. (הרמ"ק)

גם יכוון ט"ו תבות כנגד ט"ו פרקי אצבעותיו עם שורש כף היד. וימנה אותם.

***

סיום התפילה

אמירת "עלינו לשבח": יזהר מאוד באמירת עלינו לשבח, ועי"ז הקב"ה וכל פמליא של מעלה מקשיבים לתפילתו. וז"ל המשנה ברורה, סימן קל"ב, סי' ח': עלינו לשבח צריך לאומרו באימה ויראה, בכוונה, בעומד ובשמחה, כי כל צבא השמים שומעים, והקב"ה עומד עם פמליא של מעלה,

פרנסה טובה ושלוש בית אמיתי עבור שי בן יונה היוו ושני בת אביבה תחי'.

הצלחה מרובה לידי החשוב הר"ה הניאל שלום שליטיא. ולהר"ה המיוחז אלעד ויצמן שליטיא, כתיבה וחתימה טובה להם ולב"ב במ"כ.

הצלחה מרובה וס"ד כתיבה וחתימה טובה לידי החשוב המשייע בקביעות ובמאור פנים ובטוב לב הר"ה משה ט' שליטיא. בקרוב יבשרנו בבשורות טובות.

טענה כלל, וכי מישהו קונה עוף
ללא כשרות כי עוף כשר עולה
יותר כסף?

✿ העוסקים עם מכשירים אלו

בצרכי ציבור

✿ צריכים להיזהר מחילול ה' ✿

ועוד רציתי להוסיף שכל אלו שעוסקים בצרכי ציבור, בחדר, בחינוך, או בקירוב רחוקים, צריכים להיזהר בזה מאד שלא להשתמש במכשירים אלו, חוץ מעצם איסור החזקת המכשיר, זה חילול ה' גדול, וח"ו עוון הרבים תלוי בידם, ובפרט הדור הצעיר שלומד מהם.

ואין שום היתר להשתמש בזה לצורכי ציבור, חסד או קירוב רחוקים. וקודם כל צריך לעשות חסד וקירוב עם עצמו, ועם בני ביתו להתרחק ממכשירים אלו. ורק במקום עסקנות של פיקוח נפש ממש, יש לשאול רב מוסמך שמבין בעניינים אלו. כל זה אני אומר – לצערי הרב 'מדם ליבי' על מאות מקרים שבאו אלי בשנים האחרונות על אסונות רוחניים מחמת האינטרנט הארוך הזה.

אין שום ציבור שלא ניזוק מזה, ספרדים, אשכנזים, חסידים וליטאים. מכוגרים וצעירים, נשים וגברים מכל הגילאים, אני מדגיש מכל הגילאים, בני תורה ואנשים עובדים.

בתים התפרקו ואנשים עזבו מקור חיים ה' יצילנו.

אנא! כל מי שחש על חיי הנצה שלו ושל בני ביתו, וגם על העוה"ז – שלהם לברוח מזה יותר מאש.

ויבדוק עצמו ובני ביתו, וכן במקומות העבודה שהכול כשר כראוי. ויבוא ליום הדין הבעל"ט זך ונקי מעניינים אלו. ואני מברך אותו וכל בני ביתו בכל הברכות האמורות בתורה בגשמיות וברוחניות.

ויזכו לשנה טובה ומתוקה ולרוב נחת מכל ילדיהם.

משיח וגאולה

פטפוטין דאורייתא בענייני משיח וגאולה

✿ עיקר הדין בראש השנה הוא על ביאת המשיח ✿

"והעיקר – שדנין מה שתלוי במעשי עולם הזה, הוא – האם יזכו בשנה זו לתיקון עולם, לביאת משיח בן דוד, ועל ידי זה יהיה תיקון ותכלית לכל העולמות". (שער יששכר, מאמרי חודש תשרי, מאמר תקע בשופר כ"א)

✿ מחויבים ללחום בעד אבינו שבשמים ✿

שחוא ימלוך על הארץ!!! ✿

ב"ספר הברית" (חלק א' פרק ט"ז) לרבי פנחס אליהו מוילנא זיע"א כתב בעניין בקשת הגאולה דברים נוקבים. וז"ל: "ובכן אחי ועמי לבטח תדעו כי כל זמן שלא נכווין בתורה ותפלה ומיצות רק כדי למפרק קוב"ה ושכינתיה, לא זולת! לא יבא משיחנו!!!"

'פגעי הטכנולוגיה'

פטפוטין דאורייתא בענייני פגעי הטכנולוגיה

דבריו הנרגשים

**של כ"ק האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א
שנאמרו לקראת יום הדין תשע"ז**

✿ "הקב"ה בודק את כל המכשירים בר"ה" ✿

יש מלחמה בעולם, בין הקדושה לטומאה, וכל מי שיש לו שייכות לאינטרנט הפרוץ הוא שייך לטומאה.

והנה עוד מעט מתקרב ר"ה.

ובשבת שלפני ר"ה קוראים פרשת נצבים, וידוע מהאר"י הקדוש על הפסוק "אתם נצבים היום כולכם", הכוונה היא ליום ר"ה בו כל אדם ואדם ניצב לפני הקב"ה, הוא ובני ביתו עם כל מצפונו ליבו הנסתרים ביותר.

והנה פשוט שכל יהודי ששב בתשובה לפני הקב"ה בר"ה ויש לו או לאשתו או למי שהוא מבני משפחתו בבית או בעבודה מכשיר או מחשב פרוץ שהרבנים אסרו, הרי הוא כמתוודה ושרץ בידו, אוי לו מיום הדין, שכך בא לפניו יתברך, בימי הדין עם המכשירים הטמאים הללו.

✿ האינטרנט – אלוקיהם שונא זימה ✿

והנה בנושא הזה של אסון האינטרנט, אין שום ויכוח בין הרבנים, וכל הרבנים בארץ ובעולם מתנגדים באופן נחרץ כנגד הדבר הטמא הזה, ואין רב אחד שמתיר להשתמש באינטרנט הפרוץ אף לצורך פרנסה.

ובאמת פשוט שאין צריך לומר מצד שהרבנים אוסרים, שכל מי שיש לו דעת, ויודע מה זה אינטרנט יודע שהקב"ה שונא את זה, ואפילו גוי טמא כבלעם יודע שאלוקיהם שונא זימה. ומכשירים אלו מלאים מזה.

שמעתי שאנשים שאינם דתיים, ואפילו גויים מבינים שמבחינה חינוכית ומשפחתית צריך להתרחק מזה.

ושמעתי בשם הגאון הרב וואזנר זצ"ל שאם היה היום סנהדרין היו אוסרים להתייחד עם האינטרנט.

ומסתבר שיש יותר מכשולות עם האינטרנט מאשר יחוד עם אשה, ויחוד הוא איסור מהתורה.

✿ אין ברכה למתפרנס בדרך האסורה ✿

ומי שמתפרנס בדרך אסורה אין ברכה בכסף זה, ואדרבה מי שמתגבר על עצמו, ולא משתמש בדרך זו זוכה לשפע ברכה בפרנסה.

ואילו שמתירים לעצמם להשתמש באינטרנט לצורך פרנסה, לא שמענו מעולם שהתירו אפילו איסור

הרבנן לצורך פרנסה. וכל שכן בזה שהוא איסור חמור מן התורה, לדעת כל פוסקי הדור ויכול להוציא את האדם מן העוה"ז ומן העוה"ב. וכל יהודי או יהודיה בכל הדורות ידעו שלא מקריבים שום ערכים בשביל פרנסה. ופרנסה נגזרת על כל אחד ואחד בר"ה מן הקב"ה, ובוודאי הקב"ה לא רוצה שנתפרנס בדרך איסור.

ומה שאומרים שלעשות חסימות, או שהמכשירים הכשרים עולים יותר כסף אין זו

כי הוא יתברך מתנהג עמנו מדה כנגד מדה. ואומר: אתם אינכם חסים כי אם על עצמכם, לא עלי, אף אני לא אחוס עליכם, ולא נקוה לאיש ולא נייחל לבני אדם גדולים, שהמה – בזכותם ותפלתם יביאו לנו הגואל, כי הרואה ללבב הוא היודע מי גדול, לא הרואה לעיניים, **אך כל איש יהודי בעצמו, אפילו אינו בעל תורה ולא בר אוריין כלל, מחויב ללחום בעד אבינו שבשמים שהוא ימלוך על הארץ, ולעשות מלחמה וקרוב בעד ארצנו נחלת אבותינו (פאטערלאנד)** היא ארץ ישראל, במצוות אשר הוא עושה **ולכוון בכל מצוה רק למפרק קוב"ה ושכינתה מגלותא."**

❁ לקבל הכל באמונה שלמה

בא חבקוק והעמידן על אחת: ויעדיק באמונתו יחיה' ❁
אהבת הקב"ה את עמו ישראל אהבה עזה, אפילו אם רואים דברים קשים, זה מתוך האהבה. אנו הרי בנים של מלך, מלך רחום וחנן.
הקב"ה אב רחום וחנן אוהב את עמו ישראל, אף אם נראה לנו דברים שהם למורת רוחנו, כמו תאונות דרכים, פיגועים, מחלות, השם יצילנו, בורא עולם אוהב אותנו אהבה עזה.

בואו ונתבונן:

אם נראה אדם מחזיק בידו תינוק הפוך, דהיינו: מחזיק ברגליו למעלה כשראשו למטה, היינו אומרים שהוא אכזרי, רע לב, ואם נראה שהוא מכה את התינוק מכות חזקות בגופו – בגבו, נאמר שאין רע כאדם זה...
אבל אם יאמרו לנו שאותו אדם הוא אביו של התינוק, אז נאמר: ודאי יש כאן משהו, "אבא הוא לא אכזרי" ודאי נתקע לתינוק משהו בגרון, והאב מחזיק אותו הפוך ומכה בגבו כדי להצילו, אבא הוא רחום, מרחם ואוהב את בנו, אהבת נפש.

בך הקב"ה – שאנו בניו, הוא רחום ומרחם, וכל מה שהוא עושה אפילו דברים הנראים לנו קשים, זה מתוך אהבה ודאגה לבנים, ויש לזכור אנו לא סתם בנים, אנו בנים של מלך, ולא בשר ודם, אלא מלך מלכי המלכים, בורא העולם ומנהל העולם בחסד וברחמים...!

וזהו מה שאמר דוד המלך בתהילים:

"לולא האַמַּנְתִּי לְרִאּוֹת בְּטוֹב ה' בְּאַרְצֵי חַיִּים". (תהילים פרק כ"ז י"ג)

לולא אותיות אלול!

"לולא האַמַּנְתִּי לְרִאּוֹת בְּטוֹב ה' בְּאַרְצֵי חַיִּים" = אמזנה!!!

ומהי אמונה? **"האמנתי"** – לראות בטוב ה'.

לראות את טוב ה' – מה שעושה בארץ החיים!

כי זה הזמן – חודש אלול – שצריך להתחזק באמונה ולדעת שכל מה שיגזור עלינו הקב"ה ביום ראש השנה הכל לטובה

וכפי רצונו הגמור, **ויש** לקבל הכל באהבה.

וזהו חלק עיקרי מחבלי משיח, האמונה לקבל הכל באהבה.

וזהו זה שבא חבקוק והעמידן על אחת – ויעדיק באמונתו יחיה, כי בסוף הדורות זה הדבר היחיד שעל ידו נוכל להחזיק מעמד.

❁ תיאור נפלא על בית המקדש השלישי ❁

ואביא בכאן תיאור נפלא על בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו, לעורר את התשוקה לבניינה בקרוב, ולהתפלל ע"כ ביום הדין.

ראיתי כתוב בספר הקדוש 'שערי ציון' שחיבר הרב הכולל המקובל, תלמיד של הרב הקדוש מוהר"ר **חיים וויטל** זצ"ל בתקוני תפילות של שבת, בזה הלשון:

"מרומם זכרו בירושלים ובית קודשי הקודשים שבמרום שחקים, והוא בנוי מכל אבנים טובות יקרות, ושלוש חומות קיפוחו, אחת של כסף, ואחת של זהב, ואחת של אבן יקרה מאירה בכל מיני צבעונים, וכל חומה וחומה רחבה שש אמות.

וחוץ לשלש חומות, אש סביבו, ואלף וארבע מאות ושמונה מגדלות של אבן יקרה יסובבוה.

ובין כל מגדל ומגדל עשרים ומאה שערים נפתחים בה, ומאה ושלוש בריכות יהיו בתוכה, ואלף ומאה ושמונים וארבע גנות יהיו בכל רהיטי ורהיטי, אלף בארות מים חיים ישים בכל פינותיה, ועל ארבעה הרים עומדות. על הר סיני, והר תבור, והר חרמון, והר כרמל, בנוי בראש ההרים ונשא מגבעות". ע"כ.

יהי רצון שביום הדין הזה ייכתב וייחתם בנין בית המקדש בשנה זו, **שנת תשע"ח** – ר"ת: **ת'הא ש'נת ע'ולם ח'דש**. לתקן עולם במלכות שדי.

יראו עיננו וישמח ליבנו בעגלה ובזמן קריב אמן.

אסור לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה כלל (מפורש בשו"ע) לעיון בלבד, הארות והערות תרומות והנצחות 03-616-50-78 למשלוח דואר: החיד"א 15 ב"ב עבור 'פספוטין' – הוצאת א.א.א. גיליון קמ"ד שנה שלישית – תשע"ז, **שבת שלום** – א.א.א. להצלחת העורך והמסדר וב"ב בכל מכל כל ברוחניות וגשמיות, ובריאות איתנה.

להצלחת יידי היקרים המסייעים בקביעות הר"ה **נריה שמח** שליט"א
 הר"ה **אסף יוסף שמח** שליט"א
 שאו ברכה מאת ה' בכל מכל כל.

מוקדש לרפואה שלמה עבור **יעל** בת חוה. **רבקה** בת **מרים**.
בת שבע בת **בתי** תחי'
טוביה בן **פלורה**. **ש-ב-ח**.

- גיליון מוקדש -
 לעינ אחי היקר הארי שבחבורה **משה ישראל** ז"ל בן ר' **יצחק** הי"ו
 נלב"ע בדמי ימיו ביום ז'ך **בניסן** תשס"ד ❁❁❁
 לעינ היקר **נעים** בן **חביבה** ע"ה,
 נלב"ע ח' שבט ה'תשנ"ה
 ולהצלחת יידי הרב **שלמה מנדר** הי"ו בנושג ובמ"ב ❁❁❁
 לעינ מור סבי ר' **רפאל** בן **יצחק** ורחל ע"ה נלב"ע ג' שבט תש"א
 התודה והברכה לכל התורמים הנכבדים בעילום שם, תוכו למענות.

"פיוטים לימים נוראים" מהרב **יצחק אבנהב** הי"ו
 מרגש ומעורר במיוחד – להשיג במערכת – 03-616-50-78

ניתוק אינטרנט חינם - "אאוט-נט" - 0722-613-613
 חסימת אינטרנט במקומות עבודה - שעי"ו ועדת הרבנים לביצור הדת - 1599-550-330.

ח-ן בנק הדואר - 3308122 לשתפות ביזכי הרבים באופן מיוחד דרך גיליון זה. למשלוח - רח' החיד"א 15 ב"ב עבור א.א.א. כל תרומה מתקבלת בברכה, גם פרטות שמצטרפות לחשבון גדול. יש"כ ותזכו למצוות.

הצלחה מרובה ליידי הטוב והמיוחד
 הר"ה **פ"ז שליט"א** על סיועו במאור פנים.
 ❁❁❁
 רפואה שלמה עבור
ה"ה חוה יוסא בת **יונה** תחי'
 ❁❁❁
 רפואה שלמה עבור
ה"ה אברהם אלברז בן **גוריה** הי"ו
 בתוך שאר חולי ישראל

גיליון מוקדש
 לעינ האטה מרת **שושנה** בת **בתי** ע"ה ❁❁❁
 ולעינ ה"ה **יהודה** בן **יחיא** ז"ל ❁❁❁
 לעינ ר' **אברהם** בן **טפחה** ע"ה
 לרפואת **אווה** בת **גורג'יה** שתחי'
 להצלחת ה' **שי** בן **אווה** שיחי'
 למשפחת נמיר

לעולם אין אדם מעני מן הצדקה, ואין דבר רע ולא הזק בא בשביל הצדקה. (שו"ע יור"ד סימן רמ"ז סעיף ב', וקיצושי"ע)
 גיליון זה יוצא במאמצים כבירים, זכות גדולה ועצומה היא לכל המשתתפים בהוצאות. והמוכח את הרבים אין חטא בא על ידו. יתרום ותזכה.